

ĐIỀU KIỆN ĐỂ NGƯỜI TIN CHÚA NHẬN ĐƯỢC SẢN NGHIỆP ĐỜI ĐỜI
Bài 10 - Người tin Chúa phải có đức tin trọn vẹn vào mọi Lời mà Đức Chúa Trời đã phán.

Chúng ta đang học về điều kiện mà những người tin Chúa phải nhận biết và phải đạt được những yêu cầu thuộc về tiêu chuẩn mà Lời Chúa đã định cho một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ cho Đức Giê-Hô-Va, mà dòng dõi thánh này được bắt đầu từ Áp-ra-ham, là người mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã chọn. Chính Đức Giê-Hô-Va đã từng bước một, dắt dẫn người, từ Áp-ram được trở nên Áp-ra-ham, cùng vợ của người là Sa-rai, được trở nên Sa-ra và Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã lập giao ước với Áp-ra-ham cùng với dòng dõi của người, mà chúng ta được gọi là dòng dõi của Áp-ra-ham, tức là kẻ kế tự theo lời hứa của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời.

Lời của Đức Chúa Trời luôn mang ý nghĩa thần linh và sự sống, như Đức Chúa Jê-sus đã phán và qua những sự mặc khải của Đức Thánh-Linh, là Thần Lẽ thật, mà chúng ta biết rằng, dù hết thấy mọi sự đã được chép trong Kinh-Thánh (phần Cựu ước), đặc biệt là trong năm sách mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã dùng Môi-se để chép xuống, được gọi là quyển sách Luật pháp (*Giô-suê 1:8; Nê-hê-mi 8:1*), đều là bóng của những sự sẽ tới, còn hình thì ở trong Đấng Christ, nghĩa là những sự vinh hiển của Lời Đức Chúa Trời đã được giấu kín trong các lời văn tự của Kinh-Thánh đó, sẽ được tỏ ra qua Đức Thánh-Linh và Đức Thánh-Linh sẽ tỏ ra cho Hội-Thánh của Đức Chúa Jê-sus Christ, như Lời Chúa đã chép;

1 Cô-rinh-tô 2:4-16: **Lời nói và sự giảng của tôi chẳng phải bằng bài diễn thuyết khéo léo của sự khôn ngoan, nhưng tại sự tỏ ra Thánh Linh và quyền phép; hầu cho anh em chớ lập đức tin mình trên sự khôn ngoan loài người, bèn là trên quyền phép Đức Chúa Trời. Dầu vậy, chúng tôi giảng sự khôn ngoan cho những kẻ trọn vẹn, song chẳng phải sự khôn ngoan thuộc về đời này, cũng không phải của các người cai quản đời này, là kẻ sẽ bị hư mất. Chúng tôi giảng sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời, là sự mầu nhiệm kín giấu, mà từ trước các đời, Đức Chúa Trời đã định sẵn cho sự vinh hiển chúng ta. Trong những người cai quản đời này chẳng ai từng biết sự đó; bởi chưng, nếu đã biết thì họ chẳng đóng đinh Chúa vinh hiển trên cây thập tự đâu. Song le, như có chép rằng: Ấy là sự mắt chưa thấy, tai chưa nghe, và lòng người chưa nghĩ đến, nhưng Đức Chúa Trời đã sắm sẵn điều ấy cho những người yêu mến Ngài. Đức Chúa Trời đã dùng Đức Thánh Linh để bày tỏ những sự đó cho chúng ta, vì Đức Thánh Linh dò xét mọi sự, cả đến sự sâu nhiệm của Đức Chúa Trời nữa. Vả, nếu không phải là thần linh trong lòng người, thì ai biết sự trong lòng người? Cũng một lẽ ấy, nếu không phải là Thánh Linh của Đức Chúa Trời, thì chẳng ai biết sự trong Đức Chúa Trời. Về phần chúng ta, chúng ta chẳng nhận lấy thần thế gian, nhưng đã nhận lấy Thánh Linh từ Đức Chúa Trời đến, hầu được hiểu biết những ơn mà chúng ta nhận lãnh bởi Đức Chúa Trời; chúng ta nói về ơn đó, không cậy lời nói mà sự khôn ngoan của loài người đã dạy đâu, song cậy sự khôn ngoan mà Đức Thánh Linh đã dạy, dùng tiếng thuộc linh (*spiritual*) để giải bày sự thuộc linh (*spiritual*). Vả, người có tánh xác thịt không nhận được những sự thuộc về Thánh Linh của Đức Chúa Trời; bởi chưng người đó coi sự ấy như là sự dồ dại, và không có thể hiểu được, vì phải xem xét cách thuộc linh. Nhưng người có tánh thuộc linh (*spiritual*) xử đoán mọi sự, và chính mình không bị ai xử đoán. Vì ai đã biết ý Chúa, đặng dạy dỗ Ngài? Nhưng phần chúng ta, thì có tâm trí (*the mind*) của Đấng Christ.**

Cô-lô-se 1:12-29: **Hãy tạ ơn Đức Chúa Cha, Ngài đã khiến anh em có thể dự phần cơ nghiệp của các thánh trong sự sáng láng: Ngài đã giải thoát chúng ta khỏi quyền của sự tối tăm, làm cho chúng ta dời qua nước của Con rất yêu dấu Ngài, trong Con đó chúng ta có sự cứu chuộc, là sự tha tội. Ấy chính Ngài là hình ảnh của Đức Chúa Trời không thấy được, là Đấng sanh ra đầu hết thấy mọi vật dựng nên. Vì muôn vật đã được dựng nên trong Ngài, bất luận trên trời, dưới đất, vật thấy được, vật không thấy được, hoặc ngôi vua, hoặc quyền cai trị, hoặc chấp chánh, hoặc cầm quyền, đều là bởi Ngài và vì Ngài mà được dựng nên cả. Ngài có trước muôn vật, và muôn vật đứng vững trong Ngài. Ấy cũng chính Ngài là đầu của thân thể, tức là đầu Hội thánh. Ngài là ban đầu sanh trước nhất từ trong những kẻ chết, hầu cho trong mọi vật, Ngài đứng đầu hàng. Vì chưng Đức Chúa Trời đã vui lòng khiến mọi sự đầy dẫy của mình chứa trong Ngài, và bởi huyết Ngài trên thập tự giá, thì đã làm nên hòa bình, khiến muôn vật dưới đất trên trời đều nhờ Ngài mà hòa thuận cùng chính mình Đức Chúa Trời. Còn anh em ngày trước vốn xa cách Đức Chúa Trời, và là thù nghịch cùng Ngài bởi ý tưởng và việc ác mình, nhưng bây giờ Đức Chúa Trời đã nhờ sự chết của Con Ngài chịu lấy trong thân thể của xác thịt mà khiến anh em hòa thuận, đặng làm cho anh em đứng trước mặt Ngài cách thánh sạch không vết, không chỗ trách được; miễn là anh**

em tin Chúa cách vững vàng không núng, chẳng hề đời khỏi sự trông cậy đã truyền ra bởi đạo Tin Lành mà anh em đã nghe, là đạo được giảng ra giữa mọi vật dựng nên ở dưới trời, và chính tôi, Phao-lô, là kẻ giúp việc của đạo ấy. Nay tôi lấy làm vui về sự tôi đã chịu khổ sở vì anh em, tôi lại vì thân thể Đấng Christ, là Hội thánh, mà đem xác thịt mình chịu hết các điều còn lại trong sự thương khó của Ngài. Tôi làm kẻ giúp việc của Hội thánh đó, bởi sự phân phát của Đức Chúa Trời, là Đấng giao cho tôi cái phần việc truyền đạo Chúa cho anh em cách trọn vẹn, tức là sự mầu nhiệm đã giấu kín trải các đời các kiếp, mà nay tỏ ra cho các thánh đồ Ngài. Vì Đức Chúa Trời muốn khiến họ biết sự giàu vinh hiển của sự mầu nhiệm đó ở giữa dân ngoại là thể nào, nghĩa là Đấng Christ ở trong anh em, là sự trông cậy về vinh hiển. Ấy là Ngài mà chúng tôi rao giảng, lấy mọi sự khôn ngoan răn bảo mọi người, dạy dỗ mọi người, hầu cho bày tỏ mọi người trở nên trọn vẹn trong Đấng Christ ra trước mặt Đức Chúa Trời. Ấy cũng là vì đó mà tôi làm việc, nhờ Ngài giúp đỡ mà chiến đấu, là sức hành động cách có quyền trong tôi.

Qua Lẽ thật mà chúng ta được biết A-đam là bóng về tâm linh loài người, còn Ê-va là bóng về thân thể xác thịt của loài người. Cũng một nguyên tắc đó, Áp-ra-ham là bóng về tâm linh, còn Sa-ra là bóng về thân thể xác thịt của người tin Chúa, khi đã được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời làm cho được thay đổi tên, nghĩa là được thay đổi uy quyền, bổn tánh, sự tôn trọng, là bóng về tâm linh của người tin Chúa khi được tái sinh bởi quyền phép của Lẽ thật và của Đức Thánh-Linh (Giăng 3:3-8).

Việc Thần của Đức Giê-Hô-Va nói chuyện với tâm linh của Áp-ram, cùng những con sinh tể mà Áp-ra-ham đã vâng theo tiếng phán của Đức Giê-Hô-Va mà dâng lên cho Ngài (Sáng thế ký 17:8-21), đó là bóng về điều kiện mà mọi người tin Chúa phải có, nghĩa là tâm linh người tin Chúa phải nhờ nước hằng sống, tức là Lẽ thật, cùng quyền phép của Đức Thánh-Linh, để được tái sinh, như Đức Chúa Jêsus đã phán (Giăng 3:3-8).

Xứ Ca-na-an mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã hứa ban cho Áp-ra-ham và cho dòng dõi của người đó, là bóng về thân thể xác thịt của loài người (và cũng là bóng về thiên đàng nữa - Phục truyền luật lệ ký 11:19-21).

Trải qua chín (9) bài mà chúng ta đã học về điều kiện mà những người tin Chúa phải đạt được, để nhờ đó mà tâm linh được hưởng sản nghiệp đời đời, mặc dù có chép về nhiều người liên quan đến cuộc đời của Áp-ra-ham, nhưng tổng hợp lại, chúng ta thấy Lời Chúa chép về Áp-ram, tức là Áp-ra-ham, cùng những người liên quan đến cuộc đời của Áp-ra-ham, là Sa-rai (sau đó được đổi tên thành Sa-ra) và chúng ta thấy có A-ga, con đòi của Sa-rai, người Ê-díp-tô, cùng Ích-ma-ên, con trai của Áp-ram sanh bởi con đòi A-ga, người Ê-díp-tô, và tiếp tới sẽ là Y-sác, con trai của Áp-ra-ham, được sanh bởi Sa-ra, nghĩa là có tới năm (5) người. Thế nhưng tất cả những người này đều nói về một mẫu người, như một cái gốc, để từ đó mà có được các nhánh của cây, cùng với các trái của cây mà Đức Giê-Hô-Va đã ươm, trồng và chăm sóc cho ý chỉ của Ngài được nên, nghĩa là Đức Giê-Hô-Va sẽ có một dòng dõi thánh, một nước thầy tể lễ.

Tóm lại, Áp-ram là bóng về tâm linh của người ta đang ngồi trong bóng của sự chết, dù có danh, nhưng không có thực, nghĩa là có mặt trên đất này, nhưng không có quyền chi hết. Còn Sa-rai (vợ của Áp-ram) là bóng về thân thể xác thịt của người ta, vì cơ tội lỗi của A-đam, là người trước nhất được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên trên đất này, mà bị ma quỷ cầm buộc trong sự kiêu ngạo của nó. A-ga, là con đòi của Sa-rai, tuy trong thực tế là người Ê-díp-tô, nhưng trong Lẽ thật thì A-ga là những sự mà thân thể xác thịt của người ta luôn nhờ cậy, đó là khả năng phân biệt điều thiện và điều ác, được thể hiện ra qua lời nói của người ta. Tên A-ga trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ có nghĩa là là *“sự bay, sự tháo chạy, sự viễn vong, sự không thực tế”*. Ích-ma-ên là con trai của Áp-ram (tức là bông trái của con người cũ của Áp-ra-ham) sanh bởi A-ga, mà tên của Ích-ma-ên trong tiếng Hê-bơ-rơ có nghĩa là: *“Đức Chúa Trời sẽ lắng nghe, để vâng lời, để lắng nghe, để làm theo lời”*. Mặc dù Ích-ma-ên và Y-sác đều là con trai của Áp-ra-ham, thì cả hai con trai này đều là bóng về hai loại bông trái, tức là lời nói của một người, nhưng được sanh ra, được nói ra trong hai thời kỳ khác nhau. Ích-ma-ên được sanh ra, là bóng về những lời người ta nói ra đang khi tâm linh người ấy chưa được tái sinh bởi quyền phép của Đức Thánh-Linh, là Thần Lẽ thật, mà những lời nói đó sẽ tiếp tục ảnh hưởng tới cuộc đời của người đã nói những lời đó ra khỏi miệng mình, cùng ảnh hưởng tới dòng dõi của người đã nói ra những lời đó trong các đời sau, nếu những lời đó tiếp tục được nhắc lại, được nói lại từ môi miệng của những người mà tâm linh họ chưa được tái sinh bởi quyền phép của Đức Thánh-Linh, là Thần Lẽ thật. Còn Y-sác là con trai của lời hứa (của Đức Giê-Hô-Va) là bóng về những lời nói thuộc về Lẽ thật, còn được gọi là nước hằng sống của Đức Chúa Trời, sẽ được nói ra bởi những người mà tâm linh họ đã được tái sinh bởi quyền phép của Đức Thánh-Linh, là Thần Lẽ thật.

Chúng ta vừa được trang bị những chìa khoá thuộc về Nước Thiên đàng, để chúng ta sẽ nhờ các chìa khoá này mà mở cửa các phòng dẫn đến những sự mầu nhiệm đã được cất giấu kín trong các lời văn tự của Kinh-Thánh mà chúng ta sẽ tiếp tục bước tới trong các bài tiếp theo đây.

Sáng thế ký 21:1-7: **Đức Giê-hô-va đến viếng Sa-ra, theo như Lời Ngài đã phán, và làm cho nàng như Lời Ngài đã nói. Sa-ra thọ thai, sanh một con trai cho Áp-ra-ham trong khi tuổi đã già, đúng kỳ Đức Chúa Trời đã định. Áp-ra-ham đặt tên đứa trai mà Sa-ra đã sanh cho mình là Y-sác. Đúng tám ngày, Áp-ra-ham làm phép cắt bì cho Y-sác theo như Lời Đức Chúa Trời đã phán dặn. Và, khi Y-sác ra đời, thì Áp-ra-ham đã được một trăm tuổi. Sa-ra nói rằng: Đức Chúa Trời làm cho tôi một việc vui cười; hết thấy ai hay được cũng sẽ vui cười về sự của tôi. Lại nói rằng: Há ai dám nói với Áp-ra-ham rằng Sa-ra sẽ cho con bú ư? vì tôi đã sanh một đứa trai trong lúc người già yếu rồi.**

Chữ **đến viếng** - visited^{H6485} chép trong câu 1 trên, đó là chữ פָּקַד - paqad, số 6485 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *chăm sóc, để ý đến, tập trung vào, quan sát, nhận xét, theo dõi, đến thăm;*

Chữ **thọ thai** - conceived^{H2029} chép trong câu 2 trên, đó là chữ הָרָה - harah, số 2029 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *thụ thai, có mang, hiểu được, lĩnh hội được, nhận thức được, thai nghén trong trí, hình thành trong óc, giàu trí tưởng tượng, giàu óc sáng tạo, dồi dào ý tưởng, như nguyên bản, như bản chính;*

Chữ **sanh (một trai cho...)** - bare^{H3205} chép trong câu 2 trên, đó là chữ יָלַד - yalad, số 3205 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự sinh con, sự mang lại, sự chăm theo, sự đeo, đội, ôm, vác, sự làm việc vất vả, sự đọc, sự phát biểu, sự bày tỏ, sự giải bày, sự đưa ra, sự chuyển giao, sự làm cho nhớ lại, sự làm cho, sự gây ra;*

Chữ **con trai** - a son^{H1121} chép trong câu 2 trên, đó là chữ בֶּן - ben, số 1121 ra từ chữ בָּנָה - banah, số 1129 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *con trai, để xây dựng, để xây dựng lại, để sửa chữa, khiến cho được tiếp tục, sự được duy trì, để thiết lập, để thành lập, để chứng minh, để xác minh, làm cho vững chắc, để phục hồi những sự đã bị cầm buộc, để sanh sản con cái, để thường trực, để cố định lâu dài;*

Chữ **đã già** - old^{H2208} age chép trong câu 2 trên, đó là chữ זָקֵן - zâqun, số 2208 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *tuổi già, đã quá già, cũ, cổ; đúng đắn, đúng mức, thích hợp, hợp lệ, hợp thức;*

Chữ **kỳ (đã định)** - the set^{H4150} time chép trong câu 2 trên, đó là chữ מוֹעֵד - mow'ed, số 4150 ra từ chữ יָעַד - ya'ad, số 3259 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *thời kỳ, thời gian đã chỉ định, nơi đã chỉ định, thời gian đã được chọn, mùa đã được biệt ra thánh, kỳ lễ đã được định trước, kỳ đã được đặt trước,*

Chữ **đã định (đã phán)** - had spoken^{H1696} chép trong câu 2 trên, đó là chữ דָּבַר - dabar, số 1696 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *đã nói, đã công bố, đã bày tỏ, đã phán bảo, đã hứa, đã cảnh báo, đã ra lệnh,*

Chữ **đặt (đặt tên)** - called^{H7121} chép trong câu 3 trên, đó là chữ קָרָא - qara', số 7121 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *gọi là, gọi tên là, đặt tên là, kể lại, đọc là, công bố, tuyên bố, chào mừng,*

Chữ **tên** - the name^{H8034} chép trong câu 3 trên, đó là chữ שֵׁם - shem, số 8034 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *danh tiếng, thanh danh, sự vinh quang, sự vẻ vang, để cho người ta chú ý đến vị thế, địa vị, sự tôn trọng, uy quyền, bốn tánh, sự chứng nhận về năng lực;*

Chữ **Y-sác** - Isaac^{H3327} chép trong câu 3 trên, đó là chữ יִצְחָק - Yitschaq, số 3327 ra từ chữ צַחַק - tsachaq, số 6711 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự cười chế nhạo, sự chế giễu, sự nhạo báng, sự coi khinh, sự thách thức, sự coi thường;*

Như chúng ta đã biết hết thấy các Lời của Đức Chúa Trời được chép trong Kinh-Thánh đều là thần linh và sự sống, mà ý nghĩa của chữ **thần linh** cũng có nghĩa là **lẽ thật**, vì Đức Chúa Jêsus đã phán rằng **Lời Cha là Lẽ thật** (Giăng 17:17) và **Đức Thánh-Linh là Lẽ thật** (1 Giăng 5:7). Cả Kinh-Thánh làm chứng về Đức Chúa Jêsus Christ và như vậy, toàn bộ Lời Chúa chép trong Kinh-Thánh (mà đã nói đến Kinh-Thánh, là nói về Lời Chúa chép trong phần Kinh-Thánh mọi người tin Chúa đều biết, đó là phần Cựu-ước) đều làm chứng rằng: **đó là Lời của Đức Chúa Trời** (vì Danh Đức Chúa Jêsus được xưng là Lời Đức Chúa Trời - Khải huyền 19:13).

Toàn bộ ý nghĩa của Lời Chúa khi được nhìn theo Lẽ thật, được ẩn giấu trong gốc tiếng Hê-bơ-rơ, như chúng ta đã biết Áp-ra-ham là bóng về tâm linh của người tin Chúa, vì Đức Giê-hô-Va đã chỉ tạo nên một người, là A-đam, ấy là vì Ngài tìm một dòng dõi thánh (Ma-la-chi 2:15), một nước thầy tế lễ (Xuất Ê-díp-tô Ký 19:6),

vì thế cho nên, nếu chúng ta nhận biết các tiêu chuẩn mà tổ phụ đức tin của chúng ta, là Áp-ra-ham đã đạt được, thì chúng ta cũng phải đạt tới, mà mọi điều Áp-ra-ham đã đạt được đó, không phải bởi những sự nỗ lực xác thịt của Áp-ra-ham, nhưng là công việc của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã làm cho Áp-ra-ham, thông qua đức tin và sự vâng lời của Áp-ra-ham, trước các mạng lệnh mà Đức Giê-Hô-Va đã phán với người.

Chúng ta cũng được thấy những sự yếu đuối, bất toàn mà Áp-ra-ham đã vấp phạm (mà chúng ta đã học trong các bài trước) thì hết thảy chúng ta cũng đã từng vấp phạm, vì thân thể xác thịt của Áp-ra-ham cũng như thân thể xác thịt của chúng ta, đều bởi bụi đất mà ra, vì hết thảy loài người cũng ra từ A-đam. Như vậy, chúng ta cần phải nhận biết hết thảy những sự đã xảy đến với Áp-ra-ham, từ khi người còn là Áp-ram và vợ người còn là Sa-rai, cũng như hết thảy mọi người tin Chúa đều đã bị ảnh hưởng từ những sự hiểu biết Lời Đức Chúa Trời cách không hoàn chỉnh, không đầy đủ mà hết thảy mọi người tin Chúa đều phải trải qua những sự thuộc về sơ học của Tin-Lành Đấng Christ, bị lệ thuộc vào những người mang danh là người chăn bầy, nhưng không phải đến từ Đức Thánh-Linh, nhưng từ những sự tham muốn của xác thịt, nghĩa là những người đã bởi sự sốt sắng, theo trí khôn của xác thịt mà nhảy vào ngôi vị của Môi-se, rao giảng Tin-Lành cách không đầy đủ, không chính xác. Vì thế cho nên mọi người tin Chúa phải chịu sự ảnh hưởng từ những người đó mà vấp phạm, mà vi phạm các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời, cho đến khi tâm linh của người tin Chúa được hiểu biết Lẽ thật mà noi theo sự dắt dẫn của Đức Thánh-Linh, để tâm linh mình được tái sanh.

Khi tâm linh người tin Chúa được tái sanh, được dắt dẫn bởi Đức Thánh-Linh, thì từng bước một, trải qua từng kỳ được nuôi dưỡng, mà được trưởng thành trong sự hiểu biết Lời của Đức Chúa Trời. Bấy giờ, công việc đầu tiên và trước hết mọi người tin Chúa đều có thể kinh nghiệm được, đó là môi miệng của người tin Chúa biết công bố, biết tôn cao Lời của Đức Chúa Trời, không chỉ nói về các lời văn tự của Kinh-Thánh, mà còn là những lời mâu nhiệm, được tỏ ra bởi Đức Thánh-Linh và khi các lời mâu nhiệm đó được tỏ ra, thì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ cười nhạo những kẻ nào chống đối lại quyền phép của Nước Đức Chúa Trời, tức là những kẻ chống lại công việc của Đức Thánh-Linh, chống lại Lẽ thật của Đức Chúa Trời.

Tại sao lại có thể nói rằng, hết thảy những sự đã xảy đến với Áp-ra-ham, cũng sẽ xảy đến với dòng dõi của người và cũng là nói về chúng ta ngày nay, được gọi là dòng dõi của Áp-ra-ham, là kẻ kế tự theo lời hứa?

Câu trả lời đã được chép trong Sáng thế ký đoạn 18, là khi Đức Giê-Hô-Va hiện ra cùng Áp-ra-ham trong hình ảnh của ba người, Đức Giê-Hô-Va đã phán với Áp-ra-ham về thời gian Y-sác sẽ được sanh ra (không được xác định như bản dịch tiếng Việt đã dịch là một năm), mà thời gian đó là không có sự hạn chế đối với loài người sống trên đất này.

Sáng thế ký 18:9-14: Các đấng hỏi Áp-ra-ham rằng: Sa-ra, vợ người, ở đâu? Đáp rằng: Kia, nàng ở trong trại kia. Một đấng nói rằng: Trong độ một năm nữa, Ta sẽ trở lại đây với người không sai, và chừng đó, Sa-ra, vợ người, sẽ có một con trai. Sa-ra ở nơi cửa trại sau lưng đấng đó, nghe các lời này. Và, Áp-ra-ham cùng Sa-ra đã già, tuổi tác đã cao; Sa-ra không còn chi nữa như thế thường người đàn bà. Sa-ra cười thầm mà rằng: Già như tôi thế này, để còn được điều vui đó sao? Còn chúa tôi cũng đã già rồi! Đức Giê-hô-va phán hỏi Áp-ra-ham rằng: Cớ sao Sa-ra cười như vậy mà rằng: Có quả thật rằng tôi già đến thế này lại còn sanh sản chăng? Há có điều chi Đức Giê-hô-va làm không được chăng? Đến kỳ đã định, trong một năm nữa, Ta sẽ trở lại cùng người, và Sa-ra sẽ có một con trai.

Bản King James version chép câu 10 và câu 14 trên như sau: ¹⁰And he said^{H559}, I will certainly^{H7725} return^{H7725} unto thee according to the time^{H6256} of life^{H2416}; and, lo^{H2009}, Sarah^{H8283} thy wife^{H802} shall have a son^{H1121}. And Sarah^{H8283} heard^{H8085} it in the tent^{H168} door^{H6607}, which^{H1931} was behind^{H310} him. ¹⁴Is any thing^{H1697} too hard^{H6381} for the LORD^{H3068}? At the time appointed^{H4150} I will return^{H7725} unto thee, according to the time^{H6256} of life^{H2416}, and Sarah^{H8283} shall have a son^{H1121}.

Theo đúng ý nghĩa của văn tự, hai câu trên có nghĩa là: *Ngài phán rằng: chắc chắn Ta sẽ trở lại với người theo đúng với thời gian của sự sống; và này, Sa-ra vợ của người sẽ có một con trai. Sa-ra ở trong cửa trại ở sau lưng người ấy nghe được lời đó... Có điều gì quá khó cho Đức Giê-Hô-Va chăng? Đúng thời gian đã định Ta sẽ trở lại với người, căn cứ theo thời gian của sự sống, Sa-ra sẽ có một con trai.*

Trong nguyên bản tiếng Hê-bơ-rơ không chép là **một năm**, nhưng chép là *theo như thời gian của sự sống* và *theo thời gian đã được chỉ định, căn cứ theo thời gian của sự sống... mà Sa-ra sẽ có một con trai.*

Điều này chính là Tin-Lành cho hết thảy mọi người tin Chúa khi đã nhận biết Lẽ thật, thì người đó sẽ được

tái sanh, vì khi tâm linh người ta được tái sanh, môi miệng của người ta sẽ hợp pháp công bố Lời của Đức Chúa Trời hằng sống, không phải là các lời văn tự của Kinh-Thánh, nhưng là Lẽ thật, tức là những sự mầu nhiệm, được Đức Chúa Jêsus gọi là sự vinh hiển của Ngài, có ở trong Luật pháp văn tự của Đức Chúa Trời.

Chữ **thời gian - the time**^{H6256} chép trong câu 10 trên, đó là chữ **אֶתְ** - **eth**, số 6256 ra từ chữ **אֵד** - ‘**ad**, số 5703 và chữ **אֶתְ** - ‘**adah**, số 5710 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *thời gian, thời kỳ, thời đại, mùa, duyên cớ, công việc, sự kiện xảy ra, sự trải qua, sự kinh nghiệm được, sự theo đuổi, một thời gian, tính chất vĩnh viễn, tính chất mãi mãi, tiếp tục trong tương lai, luôn luôn, tồn tại mãi mãi, thời gian vô tận, để truyền lại sau này;*

Chữ **đã định - appointed**^{H4150} chép trong câu 14 trên, đó là chữ **מוֹעֵד** - **mow'ed**, số 4150 ra từ chữ **יָעַד** - **ya'ad**, số 3259 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *thời kỳ đã được định trước, thời gian đã chỉ định, thời gian đã được chọn, mùa đã được biệt ra thánh, kỳ lễ đã được định trước, kỳ đã được đặt trước;*

Chữ **sự sống - life**^{H2416} chép trong 2 câu: 10 và câu 14 trên, đó là chữ **חַיִּים** - **chay**, số 2416 ra từ chữ **חָיָה** - **chayah**, số 2421 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *cuộc sống, sự sinh hoạt, sự đang sống, sự hiểu rõ, sự nhận thức được, sự sống tích cực, có hiệu lực, thiết thực, có công hiệu, sự nuôi dưỡng, sự duy trì, sự bảo quản, sự thi hành đạo luật, sự phục hưng, sự phục hồi, sự nhắc lại, sự làm lại, sự nổi lại, sự làm sống lại, sự sống mạnh mẽ, sự sống thành công, sự sống được phục hồi từ sự chết, được phục hồi từ sự bệnh tật, được phục hồi từ sự thất bại, từ sự chán nản.*

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán về thời gian *Sa-ra sẽ có một con trai* tới hai lần trong một câu trước khi Ngài rời khỏi nơi Áp-ra-ham đang đóng trại, để tới kiểm tra thành Sô-đôm và Gô-mô-rơ. Điều này mang ý nghĩa bóng về một nguyên tắc mà hết thảy những người được gọi là dòng dõi của Áp-ra-ham, tức là một dòng dõi thánh sẽ được sở hữu một con trai, như Áp-ra-ham đã có, là Y-sác, trước khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời huỷ diệt thế gian này, như Ngài đã huỷ diệt hai thành Sô-đôm và Gô-mô-rơ.

Nếu chúng ta để ý vào các Lời của Đức Giê-Hô-Va được chép trong sách Sáng thế ký, thì chúng ta sẽ thấy công việc của Đức Giê-Hô-Va, không thụ động chờ loài người, mà chính Ngài đã chủ động hoàn toàn trong việc tìm một dòng dõi thánh này. Chúng ta sẽ không tìm thấy trong các lời đã chép trong sách Sáng thế ký có một lý do nào, để qua đó mà chúng ta tin rằng, vì điều này hay là vì điều kia mà Áp-ram đã có, khác hơn những người khác, để bởi đó mà Ngài chọn Áp-ram, nhưng chúng ta bất ngờ thấy Đức Giê-Hô-Va phán với Áp-ram, con trai của Tha-rê, rằng: **“Vả, Đức Giê-hô-va có phán cùng Áp-ram rằng: Người hãy ra khỏi quê hương, vòng bà con và nhà cha người, mà đi đến xứ Ta sẽ chỉ cho. Ta sẽ làm cho người nên một dân lớn; Ta sẽ ban phước cho người, cùng làm nổi danh người, và người sẽ thành một nguồn phước. Ta sẽ ban phước cho người nào chúc phước người, rửa sả kẻ nào rửa sả người; và các chi tộc nơi thế gian sẽ nhờ người mà được phước.”**(Sáng thế ký 12:1-3).

Chắc chắn rằng trong xác thịt Áp-ram trước đó, người đã không biết Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là ai, nhưng Đức Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Thần Linh, Ngài không phán với xác thịt loài người, vì xác thịt của loài người không nhận biết Đức Chúa Trời, nhưng Ngài phán với tâm linh của Áp-ram, vì Ngài biết rõ các tạo vật của Ngài và Ngài đã hành động theo ý quyết đoán trong sự biết trước của Ngài, như Lời Chúa đã chép:

Ê-phê-sô 1:3-12: **Ngợi khen Đức Chúa Trời, Cha Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, Ngài đã xuống phước cho chúng ta trong Đấng Christ đủ mọi thứ phước thuộc linh (all spiritual blessings) ở các nơi trên trời, trước khi sáng thế, Ngài đã chọn chúng ta trong Đấng Christ, đặt làm nên thánh không chỗ trách được trước mặt Đức Chúa Trời, bởi sự thương yêu của Ngài đã định trước cho chúng ta được trở nên con nuôi của Ngài bởi Đức Chúa Jêsus Christ, theo ý tốt của Ngài, để khen ngợi sự vinh hiển của ân điển Ngài đã ban cho chúng ta cách nhưng không trong Con yêu dấu của Ngài! Ấy là trong Đấng Christ, chúng ta được cứu chuộc bởi huyết Ngài, được tha tội, theo sự dư dật của ân điển Ngài, mà Ngài đã rải ra đầy dẫy trên chúng ta cùng với mọi thứ khôn ngoan thông sáng, khiến chúng ta biết sự mầu nhiệm của ý muốn Ngài, theo ý định mà Ngài đã tự lập thành trước trong lòng nhân từ Ngài để làm sự định trước đó trong khi kỳ mãn, hội hiệp muôn vật lại trong Đấng Christ, cả vật ở trên trời và vật ở dưới đất. Ấy cũng là trong Ngài mà chúng ta đã nên kẻ dự phần kế nghiệp, như đã định trước cho chúng ta được điều đó, theo mạng của Đấng làm mọi sự hiệp với ý quyết đoán, hầu cho sự vinh hiển của Ngài nhờ chúng ta là kẻ đã trồng cấy trong Đấng Christ trước nhất mà được ngợi khen.**

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời biết rõ các tạo vật của Ngài và khi kỳ đã từ trong lòng nhân từ của Ngài, mà Đức Giê-Hô-Va gọi những người đã được Ngài chọn từ trước khi sáng thế, để những người được hầu việc Ngài, nhưng sẽ không có một người được biết rằng mình đã được chọn và đã được Ngài sửa soạn từ khi còn trong lòng mẹ, cho đến khi Lời Chúa đã chép về người ấy, hoặc chính Đức Giê-Hô-Va tỏ cho người ấy biết, như Lời Chúa đã chép về Gia-cốp và chép về Môi-se vậy.

Sáng thế ký 25:21-23: Y-sác khẩn cầu Đức Giê-hô-va cho vợ mình, vì nàng son sẻ. Đức Giê-hô-va cảm động lời khẩn cầu đó, nên cho Rê-be-ca thọ thai. Nhưng vì thai đôi làm cho đụng nhau trong bụng, thì nàng nói rằng: Nếu quả thật vậy, cơ sao đều nẩy xảy đến làm chi? Đoạn nàng đi hỏi Đức Giê-hô-va. Đức Giê-hô-va phán rằng: Hai nước hiện ở trong bụng ngươi, và hai thứ dân sẽ do lòng ngươi mà ra; dân này mạnh hơn dân kia, và đứa lớn phải phục đứa nhỏ.

Xuất Ê-díp-tô Ký 33:12-19: Môi-se thưa cùng Đức Giê-hô-va rằng: Này, Chúa phán cùng tôi rằng: Hãy đem dân sự này lên! Song Chúa chẳng cho tôi biết Chúa sai ai đi cùng tôi. Vả, Chúa có phán rằng: Ta biết ngươi vì danh ngươi, và ngươi được ơn trước mặt Ta. Vậy bây giờ, nếu tôi được ơn trước mặt Chúa, xin cho tôi biết đường của Chúa, để cho tôi biết Chúa và được ơn trước mặt Ngài. Xin cũng hãy nghĩ rằng dân này là dân của Ngài! Đức Giê-hô-va đáp rằng: Chính mình Ta sẽ đi cùng ngươi, và Ta sẽ cho ngươi an nghỉ. Môi-se thưa rằng: Nếu chính mình Ngài chẳng đi, xin đừng đem chúng tôi lên khỏi đây. Lấy cơ chi mà người ta sẽ biết rằng tôi cùng dân sự Ngài được ơn trước mặt Ngài? Có phải khi nào Ngài cùng đi với chúng tôi chẳng? Thế thì, tôi cùng dân sự Ngài sẽ được phân biệt với muôn dân trên mặt đất. Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se rằng: Ta sẽ làm điều ngươi cầu xin Ta, vì ngươi được ơn trước mặt Ta, và Ta biết ngươi bởi danh ngươi vậy. Môi-se thưa rằng: Tôi xin Ngài cho tôi xem sự vinh hiển của Ngài! Đức Giê-hô-va phán rằng: Ta sẽ làm cho các sự nhân từ Ta phát ra trước mặt ngươi; Ta hô Danh Giê-hô-va trước mặt ngươi; làm ơn cho ai Ta muốn làm ơn, và thương xót ai Ta muốn thương xót.

Kế hoạch tìm một dòng dõi thánh của Đức Giê-Hô-Va được bắt đầu từ Áp-ram, là bắt đầu từ một người không trọn vẹn, bị ảnh hưởng bởi sự rửa sả từ tổ phụ truyền lại, mà tên của Áp-ram đã chứng tỏ điều đó, khiến Áp-ram cùng với vợ của người, là Sa-rai, không có con. Điều đó không phải là Áp-ram không có khả năng sanh con, nhưng theo ý muốn của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, thì loài người phải thờ phượng và tôn cao Danh Ngài, nghĩa là mọi lời nói của loài người phải dâng sự vinh hiển cho Đức Chúa Trời.

Vì cơ tội lỗi của A-đam, nghe theo lời vợ (là Ê-va) mà ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã cấm ăn, mà tội lỗi đã vào trong loài người hết thảy, nghĩa là tâm linh loài người phải chết, còn thân thể xác thịt của loài người cùng muôn vật thuộc về đất phải bị rửa sả. Như vậy, thân thể xác thịt của loài người đã bị ô-ước còn tâm linh loài người không thể đến được với Đức Chúa Trời, điều đó cũng có nghĩa là môi miệng của loài người đã bị mất quyền sở hữu Lời của Đức Chúa Trời, đồng nghĩa với việc ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi loài người không được thắp sáng.

Để cứu chuộc loài người, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã không dùng quyền phép của Ngài để xoá tội lỗi của loài người, nhưng Ngài trực tiếp tìm kiếm trong loài người, ai là người có lòng tìm kiếm Ngài, thì chính Ngài sẽ dắt dẫn người đó trở lại với Lời của Ngài, hầu cho loài người sẽ qua Lời Đức Chúa Trời mà nhận biết thân phận mình và nếu loài người nhận biết trách nhiệm của mình mà làm theo Lời của Đức Chúa Trời, thì tâm linh loài người sẽ nhờ quyền phép của Lời Đức Chúa Trời mà được phục hồi sự sống mình và được phục hồi quyền làm con kế tự Đức Chúa Trời.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã không lập giao ước với Áp-ram ngay khi Ngài vừa gọi người, nhưng Đức Giê-Hô-Va đã chờ cho đến khi Áp-ram có đức tin trước các Lời mà Đức Giê-Hô-Va đã phán với người qua **Mên-chi-xê-đéc, vua Sa-lem, là thầy tế lễ của Đức Chúa Trời chí cao**, khi Mên-chi-xê-đéc tỏ cho Áp-ram biết mọi sự mà Áp-ram đã có được đó là đến từ Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời. (Sáng thế ký 14:18-19).

Sáng thế ký 15:1-21: Sau các việc đó, trong sự hiện thấy có Lời Đức Giê-hô-va phán cùng Áp-ram rằng: Hỡi Áp-ram! ngươi chớ sợ chi; Ta đây là một cái thuẫn đỡ cho ngươi; phần thưởng của ngươi sẽ rất lớn. Áp-ram thưa rằng: Lạy Chúa Giê-hô-va, Chúa sẽ cho tôi chi? Tôi sẽ chết không con, kẻ nối nghiệp nhà tôi là Ê-li-ê-se, người Đa-mách. Áp-ram lại nói rằng: Này, Chúa làm cho tôi tuyệt tự; một kẻ tôi tớ sanh đẻ tại nhà tôi sẽ làm người kế nghiệp tôi. Đức Giê-hô-va bèn phán cùng Áp-ram rằng: Kẻ đó chẳng phải là kẻ kế nghiệp ngươi đâu, nhưng ai ở trong gan ruột ngươi ra, sẽ là người kế nghiệp

người. Đoạn, Ngài dẫn người ra ngoài và phán rằng: Người hãy ngó lên trời, và nếu người đếm được các ngôi sao thì hãy đếm đi. Ngài lại phán rằng: Dòng dõi người cũng sẽ như vậy. Áp-ram tin Đức Giê-hô-va, thì Ngài kể sự đó là công bình cho người. Đức Giê-hô-va lại phán cùng Áp-ram rằng: Ta là Đức Giê-hô-va, Đấng đã dẫn người ra khỏi U-rơ, thuộc về xứ Canh-đê, để ban cho người xứ này làm sản nghiệp. Áp-ram thưa rằng: Lạy Chúa Giê-hô-va, bởi cơ chi tôi biết rằng tôi sẽ được xứ này làm sản nghiệp? Đức Giê-hô-va đáp rằng: Người hãy bắt đem cho Ta một con bò cái ba tuổi, một con dê cái ba tuổi, một con chiên đực ba tuổi, một con cu rừng và một con bồ câu con. Áp-ram bắt đủ các loài vật đó, mổ làm hai, để mỗi nửa con mỗi bên đối với nhau, nhưng không mổ các loài chim ra làm hai. Có những chim ăn mỗi bay đáp trên mấy con thú chết đó, song Áp-ram đuổi nó đi. Và, khi mặt trời vừa lặn, thì Áp-ram ngủ mê; nầy một cơn kinh hãi, tối tăm nhập vào mình người. Đức Giê-hô-va phán cùng Áp-ram rằng: Phải biết rằng, dòng dõi người sẽ ngụ trong một xứ chẳng thuộc về chúng nó, làm tôi mọi cho dân xứ đó và bị họ hà hiếp bốn trăm năm. Nhưng, Ta sẽ đoán phạt dân mà dòng dõi người sẽ làm tôi mọi đó; rồi khi ra khỏi xứ, thì sẽ được của cải rất nhiều. Còn người sẽ bình yên về nơi tổ phụ, hưởng lộc già sung sướng, rồi qua đời. Đến đời thứ tư, dòng dõi người sẽ trở lại đây, vì tội lỗi của dân A-mô-rít chưa được đầy đầy. Khi mặt trời đã lặn, thành linh sự tối mịt giáng xuống; kia có một lò lớn khói lên, và một ngọn lửa lòe ngang qua các xác thịt đã mổ, ngày đó, Đức Giê-hô-va lập giao ước cùng Áp-ram, mà phán rằng: Ta cho dòng dõi người xứ nầy, từ sông Ê-díp-tô cho đến sông lớn kia, tức sông Ó-phơ-rát, là xứ của các dân Kê-nít, Kê-nê-sít, Cát-mô-nít, Hê-tít, Phê-rê-sít, Rê-pha-im, A-mô-nít, Ca-na-an, Ghi-ê-ga-sít và Giê-bu-sít.

Việc Áp-ram đã được nói chuyện với Đức Giê-hô-va đó là bóng về những người tin Chúa đã có đức tin vào Danh của Đức Chúa Jêsus Christ và khao khát được nhận lãnh quyền phép của Đức Chúa Trời để trước hết là cai trị thân thể xác thịt mình, mà xứ Ca-na-an đó là bóng.

Áp-ram đã thắc mắc với Đức Giê-hô-va rằng: **Lạy Chúa Giê-hô-va, Chúa sẽ cho tôi chi? Tôi sẽ chết không con, kẻ nối nghiệp nhà tôi là Ê-li-ê-se, người Đa-mách.** (Câu 2)

Ê-li-ê-se trong tiếng Hê-bơ-rơ là chữ **אֱלִיעֶזֶר** - Ely'ezer, số 0461, có nghĩa là: **“Đức Chúa Trời giúp, Đức Chúa Trời cứu”**.

Áp-ram đã nói với Đức Giê-hô-va về kẻ kế nghiệp mình là Ê-li-ê-se, đó là bóng về việc mọi người tin Chúa, khi chưa được tái sanh tâm linh mình, chỉ biết trông chờ vào sự giúp đỡ của Đức Chúa Trời, chứ người ta không nhận biết mình phải được phục hồi quyền làm con kế tự Đức Chúa Trời và thân thể xác thịt mình phải được phục hồi quyền làm con nuôi của Đức Chúa Trời, nghĩa là phải trở thành đồ dùng cho sự công bình.

Lời than vãn của Áp-ram đã tỏ ra điều mà hầu như hết thảy mọi người tin Chúa đều chỉ biết ngửa trông Đức Chúa Trời trong mọi sự, chứ người ta không dám nghĩ đến việc được sở hữu quyền kế tự Đức Chúa Trời, mặc dù Lời Chúa đã chép Lời Đức Chúa Jêsus phán rằng: **“Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, kẻ nào tin Ta, cũng sẽ làm việc Ta làm; lại cũng làm việc lớn hơn nữa, vì Ta đi về cùng Cha.”** (Giăng 14:12)

Chúng ta hãy xem Lời Chúa đã chép như thế nào về điều này:

Rô-ma 8:22-27: Vì chúng ta biết rằng muôn vật đều than thở và chịu khó nhọc cho đến ngày nay; không những muôn vật thôi, lại chúng ta, là kẻ có trái đầu mùa của Đức Thánh Linh, cũng than thở trong lòng, đang khi trông đợi sự làm con nuôi, tức là sự cứu chuộc thân thể chúng ta vậy. Vì chúng ta được cứu trong sự trông cậy, nhưng khi người ta đã thấy điều mình trông rồi, ấy không phải là trông nữa: mình thấy rồi, sao còn trông làm chi? Song nếu chúng ta trông điều mình không thấy, ấy là chúng ta chờ đợi điều đó cách nhẫn nại (*kiên nhẫn*). Cũng một lẽ ấy, Đức Thánh Linh giúp cho sự yếu đuối chúng ta. Vì chúng ta chẳng biết sự mình phải xin dâng cầu nguyện cho xứng đáng; nhưng chính Đức Thánh Linh lấy sự thở than không thể nói ra được mà cầu khẩn thay cho chúng ta. Đấng dò xét lòng người hiểu biết ý tưởng của Thánh Linh là thế nào, vì ấy là theo ý Đức Chúa Trời mà Ngài cầu thế cho các thánh đồ vậy.

Đức Giê-hô-va đã trả lời câu hỏi của Áp-ram rằng: **Kẻ đó chẳng phải là kẻ kế nghiệp người đâu, nhưng ai ở trong gan ruột người ra, sẽ là người kế nghiệp người.** (Sáng thế ký 15:3)

Tại đây, Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã phán cả hai phần, thuộc thể và thuộc linh. Về thuộc thể, Đức Giê-hô-va khẳng định cho Áp-ram biết rằng, chính hạt giống từ trong lòng của Áp-ram khi đã đặt vào trong lòng

của vợ người, thì vợ của người sẽ sanh cho người kẻ kế tự người. Về thuộc linh, Đức Giê-hô-Va tỏ cho Áp-ram biết rằng: hết thảy mọi lời khi đã nói ra khỏi miệng người, thì các lời đó sẽ kế tự người.

Trong cuộc sống xác thịt, loài người đã không nhận biết rằng, mọi lời mà người ta đã nói khỏi môi miệng mình, sẽ đem lại hậu quả, hoặc tốt, hoặc xấu, tùy theo tính chất và ý nghĩa của các lời đó, tác động tới mọi sự liên quan đến ý nghĩa của các lời mà người ta đã nói ra, dù là cố ý hay là vô ý, như Lời Chúa đã chép:

Dân số ký 14:28: Hãy nói với dân chúng: Đức Giê-hô-va nói rằng: Ta chỉ sự hằng sống Ta mà thề, Ta sẽ đải các người tùy theo lời Ta đã nghe các người nói;

Châm ngôn 18:21: Sống chết ở nơi quyền của lưỡi; Kẻ ái mộ nó sẽ ăn bông trái của nó.

Ma-thi-ơ 12:36-37: Vả, Ta bảo các người, đến ngày phán xét, người ta sẽ khai ra mọi lời hư không mà mình đã nói; vì bởi lời nói mà người sẽ được xưng là công bình, cũng bởi lời nói mà người sẽ bị phạt.

Hãy nhớ rằng, các Lời mà Đức Giê-hô-Va đã phán với Áp-ram đó, cũng là phán với hết thảy mọi người tin Chúa, vì chúng ta được gọi là dòng dõi của Áp-ra-ham.

Giê-hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng công bình, không có sự tây vị, vì thế cho nên khi Áp-ram nghe theo lời vợ mình, là Sa-rai, mà ăn nằm với A-ga, con đòi của Sa-rai, để Sa-rai sẽ nhờ đó mà có con, thì đứa con sanh bởi A-ga đó sẽ kế tự Áp-ram, dù Áp-ram biết hay không biết, muốn hay không muốn.

Để có được những trái tốt, người ta phải ươm và tạo ra giống cây tốt và từ cây tốt đó sẽ có được những trái tốt và từ những trái tốt đó mà người ta sẽ có cả một dòng dõi thuộc về giống cây tốt thể nào, thì Đức Giê-hô-Va cũng đã tìm và ươm một cái gốc cho một dòng dõi thánh theo ý Ngài thể đó, như Lời Chúa có chép

Rô-ma 11:16: Vả, nếu trái đầu mùa là thánh, thì cả đồng cũng thánh; và nếu rễ là thánh, thì các nhánh cũng thánh.

Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã để cho Áp-ram kinh nghiệm được quyền phép của Ngài, để từ đó mà người biết nhờ cậy Ngài trong mọi sự, nghĩa là Áp-ram phải trở nên người mới nhờ sự biết vâng lời Đức Chúa Trời.

Việc đầu tiên mà Áp-ram vâng lời Đức Chúa Trời, đó là người chấp nhận tên mới mà Đức Giê-hô-Va đã đặt cho mình và cho vợ mình và qua Áp-ram mà Sa-rai cũng vâng Lời Đức Giê-hô-Va.

Khi Đức Giê-hô-Va thấy cả Áp-ram và Sa-rai đều đã vâng lời Ngài, qua việc họ thực hành tên mới của mình, là Áp-ra-ham và Sa-ra, bấy giờ Ngài đến thăm họ và phán với họ về điều họ sẽ nhận được, đó là có một thời gian đã định trước trong Đức Giê-hô-Va, liên quan đến đức tin và sự vâng lời của Áp-ra-ham và Sa-ra mà họ sẽ có một con trai, được Đức Giê-hô-Va đặt tên cho, là Y-sác.

Điều mà hết thảy mọi người tin Chúa, cũng như Áp-ra-ham đã mong muốn có được một dòng dõi, đó là tâm linh mình sẽ được phục hồi quyền kế tự Đức Chúa Trời và được đồng kế tự với Đấng Christ, mà dấu hiệu được hưởng quyền kế tự đó là môi miệng của họ sẽ hợp pháp công bố Lời Đức Chúa Trời, cả Luật pháp văn tự và Luật pháp của Thánh-Linh sự sống, cùng nói các lời tiên tri, như Đức Giê-hô-Va đã phán hứa:

Giô-ên 2:28-29: Sau đó, Ta sẽ đổ Thần Ta trên cả loài xác thịt; con trai và con gái các người sẽ nói tiên tri; những người già cả các người sẽ thấy chiêm bao, những kẻ trai trẻ các người sẽ xem sự hiện thấy. Trong những ngày đó, dầu những dây tổ trai và dây tổ gái, Ta cũng đổ Thần Ta lên.

Mác 16:15-18: Ngài phán cùng các sứ đồ rằng: Hãy đi khắp thế gian, giảng Tin Lành cho mọi người. Ai tin và chịu phép báp-tem, sẽ được cứu chuộc; nhưng ai chẳng tin, sẽ bị đoán phạt. Vậy những kẻ tin sẽ được các dấu lạ này: lấy Danh Ta mà trừ quỷ; dùng tiếng mới mà nói; bắt rắn trong tay; nếu uống giống chi độc, cũng chẳng hại gì; hễ đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ lành.

Trở lại với Lời hứa của Đức Giê-hô-Va đối với Áp-ra-ham và Sa-ra.

Sáng thế ký 15:10-14: Một đấng nói rằng: Trong độ một năm nữa, Ta sẽ trở lại đây với người không sai, và chừng đó, Sa-ra, vợ người, sẽ có một con trai. Sa-ra ở nơi cửa trại sau lưng đấng đó, nghe các lời này. Vả, Áp-ra-ham cùng Sa-ra đã già, tuổi tác đã cao; Sa-ra không còn chi nữa như thế thường người đàn bà. Sa-ra cười thầm mà rằng: Già như tôi thế này, để còn được điều vui đó sao? Còn chúa tôi cũng đã già rồi! Đức Giê-hô-va phán hỏi Áp-ra-ham rằng: Cớ sao Sa-ra cười như vậy mà rằng: Có quả thật rằng tôi già đến thế này lại còn sanh sản chăng? Há có điều chi Đức Giê-hô-va làm không được chăng? Đến kỳ đã định, trong một năm nữa, Ta sẽ trở lại cùng người, và Sa-ra sẽ có một con trai.

Bản King James version chép câu 10 và câu 14 trên như sau: ¹⁰And he said^{H559}, I will certainly^{H7725}

return^{H7725} unto thee according to the time^{H6256} of life^{H2416}; and, lo^{H2009}, Sarah^{H8283} thy wife^{H802} shall have a son^{H1121}. And Sarah^{H8283} heard^{H8085} it in the tent^{H168} door^{H6607}, which^{H1931} was behind^{H310} him. ¹⁴Is any thing^{H1697} too hard^{H6381} for the LORD^{H3068}? At the time appointed^{H4150} I will return^{H7725} unto thee, according to the time^{H6256} of life^{H2416}, and Sarah^{H8283} shall have a son^{H1121}.

Theo đúng ý nghĩa văn tự tiếng Hê-bơ-rơ, hai câu 10 và 14 trên có nghĩa là: *Ngài phán rằng: chắc chắn Ta sẽ trở lại với người theo đúng với thời gian của sự sống; và này, Sa-ra vợ của người sẽ có một con trai. Sa-ra ở trong cửa trại ở sau lưng người ấy nghe được lời đó... Có điều gì quá khó cho Đức Giê-hô-Va chẳng? Đúng thời gian đã định Ta sẽ trở lại với người, căn cứ theo thời gian của sự sống, Sa-ra sẽ có một con trai.*

Theo đúng thời gian của sự sống (according to the time^{H6256} of life^{H2416}) có ý nghĩa như thế nào đối với mọi người tin Chúa?

Lời Đức Chúa Trời được ví là cây sự sống (Châm ngôn 3:18) và là hạt giống (Giăng 11:25) của sự sống lại và sự sống đời đời, và Đức Chúa Jêsus đã phán về sự phát triển của Nước Đức Chúa Trời như sau:

Mác 4:26-29: Ngài lại phán rằng: Nước Đức Chúa Trời cũng như một người vãi giống xuống đất; người ngủ hay dậy, đêm và ngày, giống cứ nảy chồi mọc lên, mà người không biết thế nào. Vì đất tự sanh ra hoa lợi: ban đầu là cây, kế đến bông, đoạn bông kết thành hạt. Khi hạt đã chín, người ta liền tra lưỡi hái vào, vì mùa gặt đã đến.

Đức Chúa Jêsus đã phán về điều kiện để Nước Đức Chúa Trời được phát triển như sau:

Lu-ca 8:4-18: Khi có đoàn dân đông nhóm lại, và người hết thấy các thành đều đến cùng Ngài, thì Ngài lấy thí dụ mà phán cùng họ rằng: Người gieo đi ra để gieo giống mình. Khi vãi giống, một phần giống rơi ra dọc đường, bị giày đạp và chim trời xuống ăn hết. Một phần khác rơi ra nơi đất đá sỏi, khi mới mọc lên, liền héo đi, vì không có hơi ẩm. Một phần khác rơi vào bụi gai, gai mọc lên với hạt giống, làm cho nghẹt ngòi. Lại có một phần khác rơi xuống nơi đất tốt, thì mọc lên, và kết quả, một thành trăm. Đang phán mấy lời đó, Ngài kêu lên rằng: Ai có tai mà nghe, hãy nghe. Môn đồ hỏi Ngài thí dụ ấy có nghĩa gì. Ngài đáp rằng: Đã ban cho các người được biết những sự mâu nhiệm nước Đức Chúa Trời; song, với kẻ khác thì dùng thí dụ mà nói, để họ xem mà không thấy, nghe mà không hiểu. Này, lời thí dụ đó nghĩa như vậy: Hạt giống là Lời Đức Chúa Trời (*the word of God*). Phần rơi ra dọc đường, là những kẻ nghe Lời (*the word*); nhưng về sau ma quỷ đến, cướp lấy Lời (*the word*) từ trong lòng họ, e rằng họ tin mà được cứu chẳng. Phần rơi ra đất đá sỏi là kẻ nghe Lời (*the word*), bèn vui mừng chịu lấy; nhưng họ không có rễ, chỉ tin tạm mà thôi; nên khi sự thử thách đến, thì họ tháo lui. Phần rơi vào bụi gai, là những kẻ đã nghe Lời (*the word*), nhưng rồi đi, để cho sự lo lắng, giàu sang, sung sướng đời này làm cho Lời (*the word*) phải nghẹt ngòi, đến nỗi không sanh trái nào được chín. Song phần rơi vào nơi đất tốt, là kẻ có lấy lòng thật thà tử tế nghe đạo, gìn giữ và kết quả một cách bền lòng. Không ai đã thấp đèn tại lấy thùng úp lại, hay là để dưới giường; nhưng để trên chân đèn, hầu cho ai vào nhà đều thấy sáng. Thật không có điều gì kín mà không phải lộ ra, không có điều gì giấu mà chẳng bị biết và tỏ ra. Vậy, hãy coi chừng về cách các người nghe; vì kẻ đã có, sẽ cho thêm; kẻ không có, sẽ cất lấy sự họ tưởng mình có.

Áp-ra-ham đã nghe được Lời Đức Giê-hô-Va phán về thời gian họ sẽ có một con trai, nhưng tâm trí của người đã bị tác động khi nghe Đức Giê-hô-Va phán về sự Ngài sẽ phán xét hai thành Sô-đôm và Gô-mô-rơ và chính Áp-ra-ham đã nhìn thấy khói của sự huỷ diệt đó bay lên, và lòng của Áp-ra-ham đã thay đổi.

Sáng thế ký 19:27-30: Áp-ra-ham dậy sớm, đi đến nơi mà người đã đứng chầu Đức Giê-hô-va, ngó về hướng Sô-đôm và Gô-mô-rơ, cùng khắp xứ ở đồng bằng, thì thấy từ dưới đất bay lên một luồng khói, như khói của một lò lửa lớn. Và, khi Đức Chúa Trời huỷ diệt các thành nơi đồng bằng, tức là thành Lót ở, thì nhớ đến Áp-ra-ham, cứu Lót ra khỏi chốn phá tan đó.

Áp-ra-ham đã không biết rằng, Đức Giê-hô-Va đã giải cứu Lót, cháu của mình, nhưng người vì sự sợ hãi mà quên rằng, Đức Giê-hô-Va là Đức Chúa Trời toàn năng và Ngài đã lập giao ước với mình, nên người đã rời khỏi Mam-rê, để đi xuống phía Nam để khiếu nại tại Ghê-ra, mà Lời Chúa chép là ở khoảng giữa Ca-đe và Su-rơ.

Sáng thế ký 20:1: Áp-ra-ham từ đó đi đến miền Nam, khiếu nại tại Ghê-ra, ở về giữa khoảng Ca-đe và Su-rơ.

Bản King James version chép: ¹And Abraham^{H85} journeyed^{H5265} from thence^{H8033} toward the south^{H5045} country^{H776}, and dwelled^{H3427} between^{H996} Kadesh^{H6946} and Shur^{H7793}, and sojourned^{H1481} in Gerar^{H1642}.

Theo Lẽ thật, Lời Chúa tỏ cho chúng ta biết rằng, tâm linh của Áp-ra-ham đã rời khỏi nơi người đã được Đức Giê-hô-Va lập giao ước về dòng dõi mà người sẽ có, sau một thời gian liên quan đến sự sống của người.

Đức tin đến bởi sự người ta được nghe Lời của Đức Chúa Trời. Áp-ra-ham đã được nghe Đức Giê-hô-Va phán về những sự mà người sẽ nhận được và Áp-ra-ham cũng được nghe về sự Đức Chúa Trời sẽ phán xét hai thành Sô-đôm và Gô-mô-rơ, thế nhưng khi người nhìn thấy khói của sự phán xét bay lên từ hai thành Sô-đôm và Gô-mô-rơ, thì lòng của người đã thay đổi, đó là công việc của ma quỷ đã hành động nơi tâm trí của Áp-ra-ham, để cướp các lời mà Đức Giê-hô-Va đã hứa với Áp-ra-ham về con trai mà người sẽ có được.

Không phải tình cờ hay là ngẫu nhiên mà Đức Giê-hô-Va lại đến thăm Áp-ra-ham và Sa-ra và do vô tình mà Đức Giê-hô-Va tiết lộ cho Áp-ra-ham biết sự Ngài sẽ điều tra và sẽ phán xét hai thành Sô-đôm và Gô-mô-rơ, mà đó là một phần trong kế hoạch tìm một dòng dõi thánh của Đức Giê-hô-Va. Điều đó có nghĩa là, hết thấy mọi người tin Chúa đều sẽ phải trải qua những sự thử thách, qua đó mà Đức Giê-hô-Va biết ai là người thật sự tin cậy nơi Danh Ngài. Vì nếu người nào tin cậy nơi Danh Đức Giê-hô-Va (cũng là tin cậy Danh của Đức Chúa Jê-sus Christ), thì khi người đó đối diện với mọi sự thử thách xảy đến, người ấy phải nhớ lại giao ước mà người ấy đã nhận được từ nơi Đức Giê-hô-Va, bấy giờ quyền phép của Lời Đức Chúa Trời sẽ giữ vững đức tin của người ấy, như Lời Chúa đã chép:

Thi-Thiên 119:49-50: Xin Chúa nhớ lại Lời Chúa phán cho tôi tớ Chúa, vì Chúa khiến tôi trông cậy. Lời của Chúa làm cho tôi được sống lại, ấy là sự an ủi tôi trong cơn hoạn nạn.

Trong trường hợp của Áp-ra-ham, người đã vì sợ hãi mà quên Lời giao ước của Đức Giê-hô-Va và lòng của người đã bị cai trị bởi tâm trí của con người cũ, mà con đường Áp-ra-ham cùng với vợ mình, là Sa-ra đã đi đó là bóng, vì chữ **Ghê-ra - Gerar**^{H1642} chép trong câu 1 trên, đó là chữ **גְרָר** - Gerar, số 1642 ra từ chữ **גְרָרָה** - garar, số 1641 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *một nơi để ở, sự lôi kéo, sự bị kéo lê, sự bị kéo ra, sự nhai lại, sự nghiền ngẫm những sự đã qua, sự tròn trành, sự lắc lư nghiêng ngả, sự phá hoại, sự phá huỷ;*

Lời Đức Chúa Trời là con đường dẫn loài người đến với sự cứu chuộc, nghĩa là Lời của Đức Chúa Trời là sự sống và sự sống đời đời cho những người nào tiếp nhận, vâng giữ và làm theo.

Trước khi thi hành sự cứu chuộc cho loài người, mà trước hết là cho dân Y-sơ-ra-ên (mà danh Y-sơ-ra-ên có nghĩa là *người có quyền phép của con Vua và được cai trị như Vua*, là bóng về một dân tộc thánh, một nước thầy tế lễ của Đức Giê-hô-Va), thì Đức Giê-hô-Va đã tạo nên một bản mẫu, một người mẫu, một dân tộc mẫu cho kế hoạch cứu chuộc loài người, công việc đó đã được chép trong sách Sáng thế ký, hầu cho người nào nhận biết được các Lẽ thật mẫu nhiệm được giấu trong sách Sáng thế ký và làm theo Lẽ thật đó, thì tâm linh người ấy sẽ được phục hồi quyền làm con kế tự Đức Chúa Trời và sẽ được đồng kế tự với Đấng Christ.

Sa-tan là quân trộm cướp, nó là cha của sự nói dối, đã lừa được Ê-va và qua Ê-va mà nó làm chết A-đam, là người được Giê-hô-Va Đức Chúa Trời tạo dựng nên trên đất này trước nhất, nhưng Sa-tan không biết rằng, một khi Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã lập giao ước với người nào, thì Đức Giê-hô-Va sẽ hợp pháp giải cứu người đó khỏi quyền lực của sự tội và sự chết. Vì thế cho nên khi Sa-tan tìm cách cướp khỏi Áp-ra-ham các lời mà Đức Giê-hô-Va đã phán với người về Y-sác, sẽ được sanh ra cho Áp-ra-ham theo kỳ đã định của Ngài, đó là Sa-tan đã khiến cho Áp-ra-ham và Sa-ra sợ hãi trước sự phán xét của Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đối với hai thành Sô-đôm và Gô-mô-rơ, mà rời khỏi Mam-rê, hầu cho các Lời mà Đức Giê-hô-Va đã phán với Áp-ra-ham sẽ không được ứng nghiệm. Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã biết trước mọi sự và dù Áp-ra-ham không thấy Đức Giê-hô-Va ở bên mình, nhưng Đức Giê-hô-Va vẫn luôn hiện diện để dắt dẫn người và giải cứu người, vì Áp-ra-ham và Sa-ra đã thuộc về Đức Giê-hô-Va.

Sáng thế ký 20:3-7: Nhưng trong cơn chiêm bao ban đêm, Đức Chúa Trời hiện đến cùng vua A-bi-mê-léc mà phán rằng: Đây, người sẽ chết bởi cơ người đàn bà mà người đã bắt đến; vì nàng có chồng rồi. Vả, vua A-bi-mê-léc chưa đến gần người đó, nên thưa rằng: Lạy Chúa, Chúa há sẽ hủy diệt cả một dân công bình chăng? Người đó há chẳng nói với tôi rằng: ấy là em gái tôi chăng? và chính người nữ há chẳng nói rằng: ấy là anh tôi sao? Tôi làm sự này bởi lòng ngay thẳng và tay thanh khiết của tôi. Trong cơn chiêm bao, Đức Chúa Trời phán nữa rằng: Ta cũng biết người vì lòng ngay thẳng mà làm điều đó; bởi cơ ấy, Ta mới ngăn trở người phạm tội cùng Ta, và không cho động đến người đó. Bây giờ, hãy giao

đàn bà đó lại cho chồng nó, vì chồng nó là một đấng tiên tri, sẽ cầu nguyện cho người, thì người mới được sống. Còn như không giao lại, thì phải biết rằng người và hết thầy ai thuộc về người quả hẳn sẽ chết.

Đây là một lời cảnh cáo của Đức Giê-hô-Va đối với hết thầy mọi quyền lực nào muốn làm hại các tôi tớ của Đức Giê-hô-Va, cũng như với các tôi tớ của Đức Chúa Jê-sus Christ, tức là những người được chọn của Đức Giê-hô-Va, thì quyền lực đó sẽ bị trừng phạt, vì những người đó là sản nghiệp của Đức Giê-hô-Va.

Lê-vi ký 25:32-33: **Còn về các thành của người Lê-vi, và về các nhà của họ ở trong thành đó, thì người Lê-vi luôn luôn có quyền chuộc lại. Ai mua của người Lê-vi một cái nhà tại trong thành người Lê-vi, đến năm hân hỷ nhà đó sẽ về nguyên chủ; vì các nhà của tại trong những thành người Lê-vi là sản nghiệp của họ giữa dân Y-sơ-ra-ên.**

Sau vụ xảy ra cho Áp-ra-ham và Sa-ra tại Ghê-ra, tức là khi họ làm theo ý muốn của xác thịt mình, là rời khỏi nơi mà Đức Giê-hô-Va đã đến và ban phước cho và lập giao ước với họ về việc họ sẽ có một con trai, được Đức Giê-hô-Va đặt tên là Y-sác và bởi cố đó mà họ đã gây sự vấp phạm cho A-bi-mê-léc, vua của Ghê-ra, nhưng nhờ được Đức Giê-hô-Va can thiệp, mà họ được giải cứu khỏi sự hoạn nạn, bấy giờ Áp-ra-ham mới thật sự nhận biết Giê-hô-va là Đức Chúa Trời toàn năng, y như Ngài đã phán với mình. Từ đó, lòng của Áp-ra-ham trở lại với mọi lời mà Đức Giê-hô-Va đã phán với mình và kể từ đó, Lời mà Đức Giê-hô-Va đã phán với người về Y-sác mới thật sự được thọ thai, như Lời Đức Giê-hô-Va đã phán: **“Há có điều chi Đức Giê-hô-va làm không được chăng? Đến kỳ đã định, trong một năm nữa, Ta sẽ trở lại cùng người, và Sa-ra sẽ có một con trai.”** (Sáng thế ký 18:14)

Bản King James version chép câu 14 trên như sau: ^{H1697} **Is any thing** ^{H6381} **too hard** ^{H3068} **for the LORD?** ^{H4150} **At the time appointed** ^{H7725} **I will return** ^{H6256} **unto thee, according to the time** ^{H2416} **of life**, ^{H8283} **and Sarah shall have a son** ^{H1121}.

Theo đúng ý nghĩa của văn tự, câu trên có nghĩa là: **Có điều gì quá khó cho Đức Giê-hô-Va chăng? Đúng thời gian đã định Ta sẽ trở lại với người, căn cứ theo thời gian của sự sống, Sa-ra sẽ có một con trai.**

Theo ý nghĩa thuộc thể, thời gian đã định đây, được áp dụng cho hết thầy mọi người tin Chúa, đó là nếu hạt giống của người nam được gieo vào trong lòng của người nữ đúng kỳ mà tử cung của người đã sẵn sàng tiếp nhận hạt giống đó, thì người nữ đó sẽ thọ thai.

Trong trường hợp của Sa-ra, Áp-ra-ham đã chưa có được hạt giống của đức tin, vì lòng của Áp-ra-ham đã vì sự sợ hãi mà hãm ép đức tin của chính mình vào quyền phép toàn năng của Đức Giê-hô-Va cùng các Lời của giao ước mà Đức Giê-hô-Va đã phán với người về Y-sác, là đứa con của lời hứa. Sau khi Áp-ra-ham và Sa-ra được Đức Giê-hô-Va giải cứu khỏi tay của A-bi-mê-léc, vua của Ghê-ra, đức tin của Áp-ra-ham được khôi phục và lòng và trí của Áp-ra-ham trở lại với Lời của Đức Giê-hô-Va, bấy giờ Đức Giê-hô-Va mới cho phép điều Ngài đã hứa với Áp-ra-ham bắt đầu hành động, nghĩa là khiến cho Sa-ra thọ thai.

Như chúng ta đã biết ý nghĩa mâu nhiệm của chữ **sự sống** trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ (mà bản dịch tiếng Việt không có) chép trong câu 10 và câu 14 mà Đức Giê-hô-Va đã phán với Áp-ra-ham và với Sa-ra, nghĩa là nếu quả thật Áp-ra-ham suy gẫm kỹ Lời Đức Giê-hô-Va đã phán với mình, chắc người sẽ hiểu ẩn ý về điều kiện người phải đạt, thì Y-sác mới được sanh ra.

Chữ **sự sống** đây nói về **tình trạng sống của tâm linh Áp-ra-ham**, chứ không phải sự sống của xác thịt.

Sự sanh sản con cái không thể hoàn thành với chỉ một người hoặc người chồng, hoặc người vợ, mà phụ thuộc cả hai người, phải đủ điều kiện cho quá trình sanh sản, từ hạt giống cho đến sự thai nghén và sự sanh ra.

Đức Giê-hô-Va đã phán rõ rằng, chỉ khi nào tâm linh của Áp-ra-ham có được sự sống đúng như ý nghĩa của chữ **sự sống - life** ^{H2416} được chép trong sách Sáng thế ký 21: 10 và 14, đó là chữ **חַי** - **chay**, số 2416 ra từ chữ **חַיָּה** - **chayah**, số 2421 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **cuộc sống, sự sinh hoạt, sự đang sống, sự hiểu rõ, sự nhận thức được, sự sống tích cực, có hiệu lực, thiết thực, có công hiệu, sự nuôi dưỡng, sự duy trì, sự bảo quản, sự thi hành đạo luật, sự phục hưng, sự phục hồi, sự nhắc lại, sự làm lại, sự nối lại, sự làm sống lại, sự sống mạnh mẽ, sự sống thành công, sự sống được phục hồi từ sự chết, được phục hồi từ sự bệnh tật, được phục hồi từ sự thất bại, từ sự chán nản.**

Bấy giờ Sa-ra sẽ thọ thai, nghĩa là khi tâm trí của Sa-ra (là bóng về thân thể xác thịt của mọi người tin Chúa) đã thật sự nhận thức được trách nhiệm của mình, luôn để cho Lời của Đức Chúa Trời hiện diện trong

lòng mình, như ý nghĩa của chữ **thọ thai** - **conceived**^{H2029} được chép trong Sáng thế ký 21 câu 2, đó là chữ **הָרָה** - **harah**, số 2029 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **thụ thai, có mang, hiểu được, linh hội được, nhận thức được, thai nghén trong trí, hình thành trong óc, giàu trí tưởng tượng, giàu óc sáng tạo, dồi dào ý tưởng, như nguyên bản, bản chính**;

Chúng ta hãy xem nguyên tắc này được thi hành trong phần Kinh-Thánh Tân-ước như thế nào.

Lu-ca 1:8-20: Vả, Xa-cha-ri cứ theo thứ tự trong ban mình mà làm chức tế lễ trước mặt Đức Chúa Trời. Khi đã bắt thăm theo lệ các thầy cả lập ra rồi, thì người được gọi vào nơi thánh của Chúa để dâng hương. Đang giờ dâng hương, cả đoàn dân đông đều ở ngoài cầu nguyện. Bấy giờ có một thiên sứ của Chúa hiện ra cùng Xa-cha-ri, đứng bên hữu bàn thờ xông hương. Xa-cha-ri thấy thì bối rối sợ hãi. Nhưng thiên sứ nói cùng người rằng: Hỡi Xa-cha-ri, đừng sợ, vì lời cầu nguyện người đã được nhậm rồi. Ê-li-sa-bét vợ người, sẽ sanh một con trai, người khá đặt tên là Giăng. Con trai đó sẽ làm cho người vui mừng hơn hở, và nhiều kẻ sẽ mừng rỡ về sự sanh người ra. Vì người sẽ nên tôn trọng trước mặt Chúa; không uống rượu hay là giống gì làm cho say, và sẽ được đầy dẫy Đức Thánh Linh từ khi còn trong lòng mẹ. Người sẽ làm cho nhiều con trai Y-sơ-ra-ên trở lại cùng Chúa, là Đức Chúa Trời của họ; chính người lại sẽ lấy tâm thần quyền phép Ê-li mà đi trước mặt Chúa, để đem lòng cha trở về con cái, kẻ loạn nghịch đến sự khôn ngoan của người công bình, đặng sửa soạn cho Chúa một dân sẵn lòng. Xa-cha-ri thưa rằng: Bởi sao tôi biết được điều đó? Vì tôi đã già, vợ tôi đã cao tuổi rồi. Thiên sứ trả lời rằng: Ta là Gáp-ri-ên, đứng trước mặt Đức Chúa Trời; Ngài đã sai ta đến truyền cho người và báo tin mừng này. Nay, người sẽ câm, không nói được cho đến ngày nào các điều ấy xảy ra, vì người không tin các lời của ta, là lời đến kỳ sẽ ứng nghiệm.

Đức Giê-hô-Va đã dùng thiên sứ Gáp-ri-ên để thi hành kế hoạch của Ngài cho sự sanh ra của Giăng báp-tít, là người mở đường cho Đức Chúa Jê-sus Christ đến thế gian này và như vậy, kế hoạch của Đức Giê-hô-Va phải được ứng nghiệm. Nhưng sự vô tín của thầy tế lễ Xa-cha-ri có thể ngăn cản kế hoạch của Đức Giê-hô-Va, vì thế cho nên Đức Giê-hô-Va đã khiến cho thầy tế lễ Xa-cha-ri phải bị câm, vì nếu mọi lời vô tín của người tiếp tục nói ra, quyền lực của các lời nói tiêu cực đó sẽ hãm ép công việc của Đức Giê-hô-Va.

Cũng một nguyên tắc trên, thiên sứ Gáp-ri-ên đã đến với Ma-ri, để thi hành công việc của mình, là truyền đạt mạng lệnh của Đức Giê-hô-Va về sự Chúa Jê-sus sẽ được sanh ra qua thân thể của Ma-ri, và điều đó chỉ có thể xảy ra, nếu Ma-ri chấp nhận yêu cầu của Đức Giê-hô-Va.

Lu-ca 1:26-45: Đến tháng thứ sáu, Đức Chúa Trời sai thiên sứ Gáp-ri-ên đến thành Na-xa-rét, xứ Ga-li-lê, tới cùng một người nữ đồng trinh tên là Ma-ri, đã hứa gả cho một người nam tên là Giô-sép, về dòng vua Đa-vít. Thiên sứ vào chỗ người nữ ở, nói rằng: Hỡi người được ơn, mừng cho người; Chúa ở cùng người. Ma-ri nghe nói thì bối rối, tự hỏi rằng lời chào ấy có nghĩa gì. Thiên sứ bèn nói rằng: Hỡi Ma-ri, đừng sợ, vì người đã được ơn trước mặt Đức Chúa Trời. Nay, người sẽ chịu thai và sanh một con trai mà đặt tên là Jê-sus. Con trai ấy sẽ nên tôn trọng, được xưng là Con của Đấng Rất Cao; và Chúa, là Đức Chúa Trời, sẽ ban cho Ngài ngôi Đa-vít là tổ phụ Ngài. Ngài sẽ trị vì đời đời nhà Gia-cốp, nước Ngài vô cùng. Ma-ri bèn thưa rằng: Tôi chẳng hề nhận biết người nam nào, thì làm sao có được sự đó? Thiên sứ truyền rằng: Đức Thánh Linh sẽ đến trên người, và quyền phép Đấng Rất Cao sẽ che phủ người dưới bóng mình, cho nên con thánh sanh ra, phải xưng là Con trai của Đức Chúa Trời. Kia, Ê-li-sa-bét, bà con người, cũng đã chịu thai một trai trong lúc già nua; người ấy vốn có tiếng là son, mà nay cứu mang được sáu tháng rồi. Bởi vì không việc chi Đức Chúa Trời chẳng làm được. Ma-ri thưa rằng: Tôi đây là tôi tớ Chúa; xin sự ấy xảy ra cho tôi như lời người truyền! Đoạn thiên sứ lìa khỏi Ma-ri. Trong những ngày đó, Ma-ri chờ dậy, lật đật đi trong miền núi, đến một thành về xứ Giu-đa, vào nhà Xa-cha-ri mà chào Ê-li-sa-bét. Vả, Ê-li-sa-bét vừa nghe tiếng Ma-ri chào, con nhỏ ở trong lòng liền nhẩy nhót; và Ê-li-sa-bét được đầy Đức Thánh Linh, bèn cất tiếng kêu rằng: Người có phước trong đám đàn bà, thai trong lòng người cũng được phước. Nhân đâu ta được sự vẻ vang này, là mẹ Chúa ta đến thăm ta? Bởi vì tai ta mới nghe tiếng người chào, thì con nhỏ ở trong lòng ta liền nhẩy mừng. Phước cho người đã tin, vì Lời Chúa truyền cho sẽ được ứng nghiệm!

Trở lại với kế hoạch của Đức Giê-hô-Va, từng bước một giúp cho Áp-ram được trở thành tổ phụ của đức tin cho một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ. Chúng ta thấy Đức Giê-hô-Va đã phán với Áp-ram về điều

kiện mà người phải làm theo, hầu cho Lời Đức Giê-Hô-Va đã hứa với người về một dòng dõi đông như sao trên trời, sẽ được ứng nghiệm cho Áp-ram, đó là: **“Ta là Đức Chúa Trời toàn năng, người hãy đi ở trước mặt Ta làm một người trọn vẹn.”**

Đi ở trước mặt Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời làm một người trọn vẹn, nghĩa là tâm linh của người (mọi người tin Chúa) phải luôn tỉnh thức trước sự yếu đuối, bất toàn và hay chết của xác thịt mình, nghĩa là người tin Chúa *phải duy trì tình trạng tâm linh trọn vẹn, hoàn toàn, nguyên chất, lành mạnh, không bị hư hỏng, không suy yếu, không tì vết, không có tội lỗi; ngay thẳng, chính trực, chân thật, hoàn hảo, thanh sạch, hoàn thành nhiệm vụ;*

Tiếp theo điều kiện Áp-ram phải đi ở trước mặt Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời làm một người trọn vẹn, Đức Giê-Hô-Va phán tiếp về điều kiện mà mọi người nam thuộc về Áp-ram phải vâng giữ, đó là: **“Phần người cùng dòng dõi người, từ đời nọ sang đời kia, sẽ giữ sự giao ước của Ta. Mỗi người nam trong vòng các người phải chịu phép cắt bì; ấy là giao ước mà các người phải giữ, tức giao ước lập giữa Ta và các người, cùng dòng dõi sau người. Các người phải chịu cắt bì; phép đó sẽ là dấu hiệu của sự giao ước giữa Ta cùng các người. Trải qua các đời, mỗi người nam trong vòng các người, hoặc sanh đẻ tại nhà, hoặc đem tiền ra mua nơi người ngoại bang, chẳng thuộc về dòng giống người, hễ lên được tám ngày rồi, đều phải chịu phép cắt bì. Chớ khá bỏ làm phép cắt bì cho ai sanh tại trong nhà người, hay đem tiền ra mua về; sự giao ước của Ta sẽ lập đời đời trong xác thịt của các người vậy. Một người nam nào không chịu phép cắt bì nơi xác thịt mình, sẽ bị truất ra khỏi ngoài dân sự mình; người đó là kẻ bội lời giao ước Ta.”** (Sáng thế ký 17:9-14).

Phép cắt bì đây là bóng về sự cắt bì thật, tức là sự cắt bì lòng, là sự người tin Chúa phải đổi mới tâm trí mình bằng quyền phép của Lễ thật, là Lời hằng sống của Đức Chúa Trời, để hầu việc Đức Chúa Trời bằng quyền phép của Đức Thánh-Linh và Lễ thật, chứ không phải cậy những công việc của xác thịt.

Rô-ma 2:28-29: **Vì người nào chỉ bề ngoài là người Giu-đa, thì không phải là người Giu-đa, còn phép cắt bì làm về xác thịt ở ngoài, thì không phải là phép cắt bì; nhưng bề trong là người Giu-đa mới là người Giu-đa, phép cắt bì bởi trong lòng, làm theo cách thuộc linh (*in the spirit*), không theo chữ nghĩa, mới là phép cắt bì thật. Một người Giu-đa như vậy được khen ngợi, chẳng phải bởi loài người, bèn là bởi Đức Chúa Trời.**

Phi-líp 3:3: **Vì, ấy chính chúng ta là kẻ chịu phép cắt bì thật, là kẻ cậy Thánh Linh Đức Chúa Trời mà hầu việc Đức Chúa Trời, khoe mình trong Đấng Christ, và không để lòng tin cậy trong xác thịt bao giờ.**

Tiếp theo điều kiện về mọi người nam thuộc dòng dõi của Áp-ram phải chịu phép cắt bì và giữ giao ước của Đức Chúa Trời, Đức Giê-Hô-Va phán tiếp về việc Áp-ram cùng Sa-rai phải thay đổi bổn tánh của mình, đó cả Áp-ram và Sa-rai phải tiếp nhận danh xưng mới cho xác thịt mình: **“Đức Chúa Trời phán cùng Áp-ra-ham rằng: còn Sa-rai, vợ người, chớ gọi là Sa-rai nữa; nhưng Sa-ra là tên người đó. Ta sẽ ban phước cho nàng, lại do nơi nàng Ta sẽ cho người một con trai, Ta sẽ ban phước cho nàng, nàng sẽ làm mẹ các dân tộc; những vua của các dân tộc sẽ do nơi nàng mà ra.”** (Sáng thế ký 17:15-16).

Sau khi Áp-ram đã nhận lãnh các mạng lệnh của Đức Giê-Hô-Va, thì người đã thực hành đức tin của mình và Đức Giê-Hô-Va đã thấy điều Áp-ra-ham và Sa-ra làm, đó là họ đã tuyên xưng đức tin của mình qua việc cả nhà người đều gọi người là Áp-ra-ham và gọi vợ của Áp-ra-ham là Sa-ra, thì Đức Giê-Hô-Va đến thăm trại của Áp-ra-ham tại Mam-rê. Nhìn bề ngoài thì chúng ta sẽ thấy dường như là Đức Giê-Hô-Va ghé thăm và ban phước cho vợ chồng của Áp-ra-ham, nhưng thật sự, nếu chúng ta đọc kỹ Lời Chúa, đặc biệt là hai câu 10 và 14 chép trong đoạn 18 này, thì việc Đức Giê-Hô-Va hiện ra cùng Áp-ra-ham tại Mam-rê đó, là một phép thử đức tin của Áp-ra-ham và Sa-ra.

Áp-ra-ham và Sa-ra đã không biết chính xác về thời gian mà họ sẽ có được một con trai mà đặt tên là Y-sác, bởi cách sử dụng Lời phán của Đức Giê-Hô-Va, đã ẩn giấu một nguyên tắc, được áp dụng trải các thời đại cho dòng dõi của Áp-ra-ham, nghĩa là sự thọ thai và sanh nở đó sẽ tùy thuộc vào tình trạng sống thuộc linh của những người nào đã tiếp nhận Lời Đức Chúa Trời, như Đức Giê-Hô-Va đã phán với Áp-ra-ham và với Sa-ra: **Đến kỳ đã định, trong một năm nữa, Ta sẽ trở lại cùng người, và Sa-ra sẽ có một con trai - At the time appointed^{H4150} I will return^{H7725} unto thee, according to the time^{H6256} of life^{H2416}, and Sarah^{H8283} shall have a son^{H1121}.** (Sáng thế ký 18:14)

Chữ **thời gian - the time**^{H6256} chép trong câu 14 trên, đó là chữ אֵת - **eth**, số 6256 ra từ chữ אַד - ‘**ad**, số 5703 và chữ אָדָה - ‘**adah**, số 5710 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *thời gian, thời kỳ, thời đại, mùa, duyên có, công việc, sự kiện xảy ra, sự trải qua, sự kinh nghiệm được, sự theo đuổi, một thời gian, tính chất vĩnh viễn, mãi mãi, tiếp tục trong tương lai, luôn luôn, tồn tại mãi mãi, thời gian vô tận, để truyền lại sau này;*

Chữ **đã định - appointed**^{H4150} chép trong câu 14 trên, đó là chữ מוֹעֵד - **mow’ed**, số 4150 ra từ chữ יָעַד - **ya’ad**, số 3259 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *thời kỳ, thời gian đã chỉ định, thời gian đã được chọn, mùa đã được biệt ra thánh, kỳ lễ đã được định trước, kỳ đã được đặt trước;*

Chữ **sự sống - life**^{H2416} chép trong 2 câu: 10 và câu 14 trên, đó là chữ חַיִּים - **chayah**, số 2421 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *cuộc sống, sự sinh hoạt, sự đang sống, sự hiểu rõ, sự nhận thức được, sự sống tích cực, có hiệu lực, thiết thực, có công hiệu, sự nuôi dưỡng, sự duy trì, sự bảo quản, sự thi hành đạo luật, sự phục hưng, sự phục hồi, sự nhắc lại, sự làm lại, sự nối lại, sự làm sống lại, sự sống mạnh mẽ, sự sống thành công, sự sống được phục hồi từ sự chết, được phục hồi từ sự bệnh tật, được phục hồi từ sự thất bại, chán nản.*

Chúng ta đã thấy công việc của Đức Giê-hô-Va được làm rất chi tiết, Ngài không nhìn bề ngoài, nhưng Ngài thử nghiệm trong lòng người ta, vì từ trong lòng, nghĩa là từ nơi tâm linh, là người bề trong, sẽ cai trị thân thể xác thịt mình và sự thử thách người bề trong mới thật chính xác về đức tin thật và sự vâng lời của người tin Chúa ở trước mặt Đức Giê-hô-Va. Sự thử thách lần này đã bộc lộ con người bề trong của Áp-ra-ham, là người chưa trọn vẹn ở trước mặt Đức Giê-hô-Va, cũng như người đã không giữ sự giao ước của Đức Giê-hô-Va, đó là khi Áp-ra-ham được biết Đức Giê-hô-Va sẽ huỷ diệt hai thành Sô-đôm và Gô-mô-rơ, thì lòng của người trở nên nóng nảy, khiến người dậy sớm đi đến chỗ mà hôm trước người đã gặp và hầu việc Đức Giê-hô-Va, để nhìn về hướng Sô-đôm và Áp-ra-ham đã nhìn thấy khói của sự phán xét của Đức Giê-hô-Va giáng xuống các thành miền nam đó thì Áp-ra-ham đã quên các Lời mà Đức Giê-hô-Va đã phán hứa với mình.

Giê-hô-va Đức Chúa Trời nhân từ, giàu lòng thương xót, trước khi đưa Áp-ra-ham vào những sự thử thách, Ngài đã lập giao ước với người, trước hết là giao ước về xứ Ca-na-an mà Ngài đã hứa ban cho dòng dõi của Áp-ra-ham và cho dòng dõi của người (Sáng thế ký 15:18).

Tiếp theo là Đức Giê-hô-Va lập giao ước với Áp-ra-ham về sự người sẽ trở nên tổ phụ của nhiều dân tộc.

Sáng thế ký 17:4-8: **Này, phần Ta đây, Ta đã lập giao ước cùng người; vậy người sẽ trở nên tổ phụ của nhiều dân tộc. Thiên hạ chẳng còn gọi người là Áp-ram nữa, nhưng tên người sẽ là Áp-ra-ham, vì Ta đặt người làm tổ phụ của nhiều dân tộc. Ta sẽ làm cho người sanh sản rất nhiều, làm cho người thành nhiều nước; và các vua sẽ do nơi người mà ra. Ta sẽ lập giao ước cùng người, và cùng hậu tự người trải qua các đời; ấy là giao ước đời đời, hầu cho Ta làm Đức Chúa Trời của người và của dòng dõi người. Ta sẽ cho người cùng dòng dõi người xứ mà người đang kiều ngụ, tức toàn xứ Ca-na-an, làm cơ nghiệp đời đời. Vậy, Ta sẽ làm Đức Chúa Trời của họ.**

Đức Giê-hô-Va lập giao ước với Áp-ra-ham, không phải vì Ngài đã chọn người và người đã xứng đáng với các tiêu chuẩn mà Đức Giê-hô-Va đã phán với người phải làm theo, nhưng ấy là để Đức Giê-hô-Va sẽ hợp pháp giải cứu người ra khỏi những sự thử thách cùng những sự cám dỗ mà ma quỷ sẽ làm ra để huỷ diệt người.

Cũng một nguyên tắc đó, Đức Giê-hô-Va đã làm đối với Con một Ngài, đó là trước khi đưa Con một Ngài, là Đức Chúa Jê-sus Christ, vào thế gian này, Đức Giê-hô-Va đã lập giao ước với Con Ngài.

Thi-Thiên 110:1-4: **Đức Giê-hô-va phán cùng Chúa tôi rằng: Hãy ngồi bên hữu Ta, cho đến chừng Ta đặt kẻ thù nghịch người làm bệ chân cho người. Đức Giê-hô-va từ Si-ôn sẽ sai đến cây phủ việt về sự năng lực người; Hãy cai trị giữa các thù nghịch người. Trong ngày quyền thế Chúa, dân Chúa tình nguyện lại đến; Những kẻ trẻ tuổi người mặc trang sức thánh cũng đến cùng người như giọt sương bởi lòng rạo đồng mà ra. Đức Giê-hô-va đã thề, không hề đổi ý, rằng: Người là thầy tế lễ đời đời, tùy theo ban Mên-chi-xê-đéc.**

Trong câu 1 đã chép rõ rằng: **Đức Giê-hô-va phán cùng Chúa tôi rằng: Hãy ngồi bên hữu Ta, cho đến chừng Ta đặt kẻ thù nghịch người làm bệ chân cho người.**

Bản King James version chép: **The LORD**^{H3068} **said**^{H5002} **unto my Lord**^{H113}, **Sit**^{H3427} **thou at my right**^{H3225} **hand**^{H3225}, **until**^{H5704} **I make**^{H7896} **thine enemies**^{H341} **thy footstool**^{H1916-H7272}.

Chính Đức Giê-hô-Va sẽ đánh trận, sẽ cai trị, sẽ xem xét, sẽ trừng phạt, sẽ phán xét, sẽ làm thất bại mọi mưu chước của quyền lực nào chống nghịch lại Con một Ngài, vì Đức Giê-hô-Va luôn ở cùng Con một Ngài.

Khi chúng ta nhìn vào những sự mà Áp-ram (Áp-ra-ham) đã làm trước và trong kỳ thử thách, ngoài việc người chấp nhận tên mới mà Đức Giê-hô-Va đã đặt cho mình và cho Sa-ra vợ người ra, thì Áp-ra-ham đều vấp phạm, nhưng Đức Giê-hô-Va đã giải cứu người và giải cứu Sa-ra khỏi những cạm bẫy của tội lỗi, vì Ngài hợp pháp làm công việc này, bởi Áp-ra-ham và Sa-ra đã thuộc về Ngài theo như giao ước mà Ngài đã lập với họ.

Bây giờ chúng ta cùng trở lại với việc Đức Giê-hô-Va thăm viếng Sa-ra, mà Sa-ra là bóng về thân thể xác thịt của người tin Chúa, khi tâm linh đã được tái sinh.

Sáng thế ký 21:1-3: Đức Giê-hô-va đến viếng Sa-ra, theo như Lời Ngài đã phán, và làm cho nàng như Lời Ngài đã nói. Sa-ra thọ thai, sanh một con trai cho Áp-ra-ham trong khi tuổi đã già, đúng kỳ Đức Chúa Trời đã định. Áp-ra-ham đặt tên đứa trai mà Sa-ra đã sanh cho mình là Y-sác.

Chữ **đến viếng** - visited^{H6485} chép trong câu 1 trên, đó là chữ **בָּקַד** - **paqad**, số 6485 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **chăm sóc, để ý đến, tập trung vào, quan sát, nhận xét, theo dõi, đến thăm;**

Trong thực tế, sự cứu chuộc tâm linh loài người sẽ tùy thuộc vào thân thể xác thịt bằng bụi đất của loài người, vì thân thể này là một môi trường đặc biệt mà ma quỷ luôn tìm cách chiếm đoạt, thông qua khả năng phân biệt điều thiện và điều ác mà loài người đã nhận được, khi Ê-va và A-đam ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác mà Đức Chúa Trời đã cấm loài người ăn.

Thân thể xác thịt (thân hình) của loài người là đồ dùng cho tâm linh loài người sử dụng để sống, hành động và hầu việc Đức Chúa Trời. Ma quỷ biết rõ tầm quan trọng của thân thể loài người, nên nó luôn tìm cách để cám dỗ, lừa dối thân thể xác thịt, hay còn được gọi là loài người xác thịt sa vào sự phạm tội, vì một khi thân thể xác thịt loài người đã phạm tội, thì tùy theo mức độ vi phạm mà tâm linh của người phạm tội có thể bị mất hoàn toàn, hoặc phần nào quyền cai trị xác thịt mình và một khi thân thể xác thịt của người ta đã bị ô-uế bởi tội lỗi, thì tâm linh của người đó sẽ không thể thông công với Đức Chúa Trời và nếu thân thể xác thịt người đó không được chuộc ra khỏi quyền lực của sự tội lỗi, thì tâm linh người đó sẽ hư mất đời đời.

Giê-hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng công bình, Ngài biết rõ mưu chước của ma quỷ, vì thế cho nên Đức Giê-hô-Va đã ban Luật pháp của Ngài cho loài người và trong ngày ban Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên tại núi Sinai, Ngài đã bắt trời và đất, nghĩa là mọi quyền lực trên trời, trong chốn không trung, cùng mọi quyền lực trên đất này, phải tuân theo Luật pháp đó và phải làm chứng nghịch lại những người nào vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời. Như vậy, không phải chỉ loài người (cả xác thịt và tâm linh) phải phục luật pháp của Đức Chúa Trời, mà các thiên sứ của Đức Chúa Trời, cùng quyền lực của ma quỷ cũng phải vâng phục luật pháp của Đức Chúa Trời, tức luật pháp đã được ban cho Môi-se và được chép trong Kinh-Thánh.

Việc ban cho luật pháp cho loài người ấy là để cho tâm linh loài người được biết trách nhiệm của mình phải trở dậy, bắt thân thể xác thịt mình phải vâng phục luật pháp của Đức Chúa Trời và chính tâm linh của loài người phải nhận biết thân phận của mình, là con trai của Đức Chúa Trời (Thi-Thiên 82:6), còn ma quỷ là kẻ đã bị đuoả ra khỏi thiên đàng và chúng đã bị mất sự sống đời đời. Tâm linh loài người là nạn nhân của tội lỗi bởi A-đam gây ra, vì thế cho nên tâm linh loài người sẽ được phục hồi thân phận thật của mình, nếu tâm linh loài người tiếp nhận luật pháp của Đức Chúa Trời và làm theo, nghĩa là tâm linh loài người phải thi hành quyền quản trị xác thịt mình sống theo luật pháp của Đức Chúa Trời, mà quyền quản trị xác thịt này vẫn còn có giá trị, vì Đức Chúa Trời đã không tước bỏ quyền đó khỏi loài người, cho dù A-đam, là người được Đức Giê-hô-Va tạo nên trên đất này trước nhất đã phạm tội và bị hư mất đời đời.

Để giải cứu thân thể xác thịt loài người ra khỏi quyền lực của tội lỗi, Giê-hô-Va Đức Chúa Trời sẽ hành động qua tâm linh của loài người, nghĩa là qua nhiều cách mà Thần của Đức Giê-hô-Va sẽ tỏ cho tâm linh người ta được nghe tiếng Ngài, hoặc qua chiêm bao, hoặc qua khải tượng, hoặc qua các bài giảng, hoặc truyền giảng Lời Đức Chúa Trời và về sự yêu thương của Đức Chúa Trời và nếu Giê-hô-Va Đức Chúa Trời tìm thấy tâm linh nào đang tìm kiếm Ngài, thì Ngài sẽ tạo điều kiện để tâm linh đó được nghe tiếng Ngài, mà chính Đức Giê-hô-Va đã làm điều này với Áp-ram và qua Áp-ram mà Sa-rai được biết Giê-hô-Va Đức Chúa Trời.

Giê-hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng Mưu Luận, đã an bài mọi sự cho kế hoạch của Ngài, mà những sự đã xảy ra với Áp-ram đó, đều nằm trong kế hoạch của Ngài, cho đến khi Áp-ram thực hành đức tin của mình qua việc tiếp nhận tên gọi do Đức Giê-hô-Va đặt cho người và cho Sa-rai vợ người. Đức Giê-hô-Va đã chờ cho

đến khi thân thể xác thịt của Sa-ra đã tiếp nhận tên mới và qua việc môi miệng của mọi người trong nhà của Áp-ra-ham và của Sa-ra xưng tên mới của mình ra, thì bấy giờ, quyền phép của Lời Đức Chúa Trời khi đã được công bố qua môi miệng của Áp-ra-ham và của Sa-ra, sẽ gây dựng đức tin của họ.

Sau sự việc xảy ra với Áp-ra-ham và Sa-ra tại Ghê-ra, thoát đầu chúng ta có thể nghĩ rằng Đức Giê-Hô-Va sẽ quở trách họ vì sự vô tín và sự sợ hãi và không có đức tin của họ trước sự phán xét của Đức Giê-Hô-Va đối với hai thành Sô-đôm và Gô-mô-rô, mà họ đã rời khỏi Mam-rê. Nhưng Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời muốn chúng ta nhận biết rằng, một khi chúng ta đã nhận được giao ước của Đức Chúa Jêsus Christ, thì Thánh-Linh của Đấng Christ sẽ luôn dõi theo để dắt dẫn chúng ta và Đức Thánh-Linh biết cách giải cứu chúng ta khỏi những sự mà chúng ta không thể quản lý được cùng những sự chúng ta đã toan định mà có thể gây nguy hiểm cho sự sống của linh hồn mình, thì Đức Thánh-Linh sẽ ngăn trở chúng ta. Việc Áp-ra-ham và Sa-ra rời khỏi Mam-rê cũng nằm trong sự biết trước của Đức Giê-Hô-Va và Đức Giê-Hô-Va cho phép điều đó xảy ra để dạy dỗ người và qua sự đó mà Ngài tỏ quyền phép toàn năng của Ngài cho Áp-ra-ham và Sa-ra được biết, cũng như cho chúng ta ngày nay được biết rằng, nếu như một lúc nào đó, trong một hoàn cảnh mà người tin Chúa không tự làm chủ được quyết định của mình, mà chính người đó vì thiếu hiểu biết và không hề biết điều mà người ấy sẽ làm đó là tội lỗi, thì Đức Thánh-Linh cũng sẽ giải cứu người đó khỏi cạm bẫy của ma quỷ và qua đó mà Ngài dạy dỗ người ấy một bài học, hầu cho sẽ không vi phạm nữa, nhưng có thể dùng kinh nghiệm của mình để tỉnh thức người khác, như vua Đa-vít đã từng cầu nguyện với Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, sau khi người phạm tội vậy.

Thi-Thiên 51:10-15: Đức Chúa Trời ôi! xin hãy dựng nên trong tôi một lòng trong sạch, và làm cho mới lại trong tôi một thần linh ngay thẳng. Xin chớ từ bỏ tôi khỏi trước mặt Chúa, cũng đừng cất khỏi tôi Thánh Linh Chúa. Xin hãy ban lại cho tôi sự vui vẻ về sự cứu chuộc của Chúa, dùng thần linh sẵn lòng mà nâng đỡ tôi. Bấy giờ tôi sẽ dạy đường lối Chúa cho kẻ vi phạm, và kẻ có tội sẽ trở về cùng Chúa. Hỡi Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Trời về sự cứu chuộc tôi, xin giải cứu tôi khỏi tội làm đổ huyết, thì lưỡi tôi sẽ hát ngợi khen sự công bình của Chúa. Chúa ơn, xin mở môi tôi, rồi miệng tôi sẽ truyền ra sự ngợi khen Chúa.

Trong thuộc thế, Sa-ra đã sanh cho Áp-ra-ham một con trai trong lúc Áp-ra-ham đã già, nghĩa là đã một trăm tuổi, nhưng Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời muốn chúng ta chú ý đến tiêu chuẩn thuộc linh, nghĩa là theo Lễ thật, vì hết thảy mọi người tin Chúa đều được gọi là dòng dõi của Áp-ra-ham và như vậy, mọi người sẽ phải đáp ứng các tiêu chuẩn thuộc linh mà Áp-ra-ham đã có thông qua sự vâng lời, cùng quyền phép của Đức Giê-Hô-Va giúp đỡ người. Một trăm có nghĩa là mười lần mười, mà số mười mang ý nghĩa của trách nhiệm và số một trăm mang ý nghĩa của trách nhiệm trọn vẹn. Điều này có nghĩa là, chỉ khi nào người tin Chúa đã thực hành trọn vẹn phần trách nhiệm của mình, cả người bề trong và người bề ngoài, mà Áp-ra-ham là bóng cho người bề trong, được gọi là tâm linh, còn Sa-ra là bóng cho người bề ngoài, được gọi là thân thể xác thịt của người tin Chúa, đều hiệp một làm theo Lời Chúa đã phán, thì bấy giờ, người ấy được phục hồi quyền làm con kế tự Đức Chúa Trời, mà quyền kế tự đó được thể hiện qua việc môi miệng người ấy được sở hữu Lời Đức Chúa Trời, mà Y-sác là bóng về Đức Chúa Jêsus Christ - Con một Đức Chúa Trời, mà Danh Đức Chúa Jêsus Christ được xưng là Lời Đức Chúa Trời.

Đức Giê-Hô-Va thăm viếng Sa-ra, nghĩa là Đức Giê-Hô-Va *đã chăm sóc, để ý đến, tập trung vào, quan sát, nhận xét, theo dõi, đến thăm Sa-ra*, hay có thể nói theo Lễ thật, là Thần của Đức Giê-Hô-Va đã tỏ cho thân thể xác thịt của Áp-ra-ham và cũng là với hết thảy mọi người tin Chúa được biết sự hiện diện của Ngài, trong sự cai trị, trong quyền phép, trong sự giải cứu, trong sự chữa lành, trong sự làm phép lạ mà chính thân thể của người tin Chúa nhận biết đó là công việc của Đức Chúa Trời, như Lời Đức Chúa Jêsus Christ đã phán.

Mác 16:17-18: Vậy những kẻ tin sẽ được các dấu lạ này: lấy Danh Ta mà trừ quỷ; dùng tiếng mới mà nói; bắt rắn trong tay; nếu uống giống chi độc, cũng chẳng hại gì; hễ đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ lành.

Giăng 14:12: Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi, kẻ nào tin Ta, cũng sẽ làm việc Ta làm; lại cũng làm việc lớn hơn nữa, vì Ta đi về cùng Cha.